Informace

Arcidiecézní charity Olomouc

Caritas

leden – únor 2017

Zlínská radnice krátce po poledni, v den svátku Tří králů přivítala koledníky zahajující letošní Tříkrálovou sbírku. Tři králové, kteří letos do sídla radnice i Zlínského kraje přijeli na koloběžkách, popřáli a zazpívali koledu a nad dveře některých pracoven napsali nápis K+M+B+ 2017, tedy „Christus mansionem Benedikt“. Teď se rozhlížejí, kam pojedou dál.

obsah

Duchovní slovo:
Radost a pokoj....2

Zprávy z arcidiecéze:
Výtěžek letošní Tříkrálové sbírky překonal 100 milionů korun....2
Lidé myslí na druhé....3
Koledníci dostali požehnání....4
Koleda: radost, požehnání a příběh kadidelnice....4
‚Bílé zlato‘ přinesli koledníci v novém obalu....6
Doba půstu vybídne k milosrdenství....6
Letní rekreace na Stanovnici....7

Z farních a oblastních Charit:
Bystřice pod Hostýnem, Holešov, Kojetín, Luhačovice, Nový Hrozenkov, Olomouc, Slavičín, Svitavy, Uherský Brod, Uherské Hradiště, Valašské Meziříčí, Vsetín, Zábřeh, Zlín....7

CARITAS – VOŠs Olomouc:
Handicap jako dar....35
Olomouc zaplavila povodeň....36
Přivítali jsme uchazeče o studium na Dnech otevřených dveří....36
Pozvání k přijímacím pohovorům....37

Humanitární pomoc:
Děti z chudých rodin na Ukrajině potěšily sbírky hraček....37
Řidič Leoš: Od vánočních balíčků odháníme kamioňáky....38
Kolomyjská Charita přijela pro inspiraci....39
Hurá do škol. Odtud na Haiti!....40
Sbírka pro Haiti....41
Z deníku humanitárních pracovníků – Haiti....42

DUCHOVNÍ SLOVO

Milí charitní spolupracovníci,
slíbené téma je tady. Upřímně přeji prožívání těchto darů vám všem.

P. Bohumír

IV. Radost a pokoj

222. Křesťanská spiritualita nabízí alternativní pojímání kvality života a povzbuzuje k prorockému a kontemplativnímu životnímu stylu, schopnému hluboce se radovat a nebýt posedlí konzumem. Důležité je přijmout dávné poučení vyskytující se v různých náboženských tradicích a také v Bibli. Jde o přesvědčení, že „méně je více“. Neustálé hromadění možností konzumace rozptyluje srdce a brání v doceňování každé věci a každé chvíle. Stanout naopak v přítomnosti každé a jakkoli nepatrné maličkosti nám naproti tomu otevírá mnohem více možností chápat a osobně se uskutečňovat. Křesťanská spiritualita navrhuje růst ve střídmosti a schopnost těšit se málem. Je návratem k jednoduchosti a umožňuje nám zastavovat se a vychutnávat nepatrné věci, děkovat za možnosti, které nám skýtá život bez lpění na tom, co máme, a bez smutku nad tím, co nemáme. Je proto třeba unikat dynamice nadvlády a pouhému hromadění potěšení.

223. Střídmost žitá svobodně a vědomě je osvobozující. Není méně živá, není méně intenzivní, ale zcela naopak. Více vychutnávají a lépe prožívají každý okamžik ti, kdo se přestanou všude a vždycky pídit po něčem, co nemají, avšak cení si každého člověka a každé věci, učí se důvěrně se seznamovat s těmi nejjednoduššími skutečnostmi a dovedou se jimi těšit. Takto dokáží omezovat neuspokojené potřeby a umenšovat únavu a úzkost. Je možné potřebovat málo a žít hodně, zejména jsme-li schopni dávat prostor jiným potěšením a nacházet uspokojení v bratrských setkáních, ve službě, zužitkováním vlastních schopností a darů, v hudbě a umění, v kontaktu s přírodou, v modlitbě. Štěstí vyžaduje umění omezovat určité potřeby, které nás otupují, a zůstat tak přístupní rozmanitým možnostem, které život nabízí.

224. Střídmost a pokora nebyly v posledním století ceněny. Je-li však zevšeobecňujícím způsobem oslabeno uplatňování nějakého dobrého postoje v osobním a sociálním životě, způsobuje to mnohé nerovnosti, včetně těch ekologických. Nestačí proto už mluvit jenom o integritě (celistvosti) ekosystémů. Je třeba mít odvahu mluvit o integritě (celistvosti) lidského života, o nezbytnosti prosazovat a spojovat všechny velké hodnoty. Ztráta pokory v člověku přehnaně nadšeném možnostmi ovládat všechno bez omezení, může skončit poškozením společnosti a životního prostředí. Není snadné dát uzrát této zdravé pokoře a šťastné střídmosti, pokud vylučujeme ze svého života Boha a naše já zaujímá jeho místo, pokud věříme, že my sami určujeme, co je dobro a co je zlo.

225. Na druhé straně v žádném člověku nemůže uzrát šťastná střídmost, pokud není smířen sám se sebou. A součástí odpovídajícího porozumění spiritualitě je rozšíření našeho chápání míru, který je mnohem víc než nepřítomností války. Vnitřní pokoj lidí se velice pojí k péči o ekologii a obecné dobro, protože je-li prožívána autenticky, odráží se ve vyrovnaném životním stylu, ke kterému se pojí schopnost úžasu vedoucímu na hlubinu života. Příroda je plná slov lásky, ale jak jim naslouchat, jsme-li uprostřed neustálého lomozu, stálé a úzkostné roztěkanosti nebo kultu zdání? Mnozí lidé zakoušejí hlubokou nerovnováhu, která je nutí dělat věci maximálně rychle, aby měli pocit zaneprázdněnosti, v nepřetržitém spěchu, který je vede k tomu, že převrátí všechno, co je kolem nich. To má dopad na způsob, jakým zacházíme s životním prostředím. Celistvá ekologie vyžaduje, abychom věnovali trochu času na obnovu klidné harmonie se stvořením, na zamyšlení o svém životním stylu a svých ideálech, na rozjímání o Stvořiteli, který žije mezi námi a v tom, co nás obklopuje, a jehož přítomnost „nemá být konstruována, nýbrž objevována a odhalována.“

226. Mluvíme o postoji srdce, které všechno prožívá s klidnou pozorností, dovede plně před někým stanout, aniž by přemýšlelo o tom, co bude pak, odevzdává se každé chvíli jako božskému daru, který je třeba žít v plnosti. Ježíš nás učil tomuto postoji, když vybízel, abychom hleděli na polní lilie a nebeské ptactvo anebo když „pohlédl s láskou“ (Mk 10,21) na hledajícího člověka. On jistě dovedl být plně přítomen u každého člověka a každého tvora, a tak nám ukázal cestu k překonání chorobné úzkosti, která nás činí povrchními, agresivními a bezuzdnými konzumenty.

227. Výrazem tohoto postoje je zastavení a poděkování Bohu před jídlem a po jídle. Navrhuji věřícím, aby obnovili tento cenný zvyk a hluboce jej prožívali. Tato chvíle dobrořečení, byť velmi krátká, nám připomíná naši životní závislost na Bohu, upevňuje v nás smysl pro vděčnost za dary stvoření, je projevem vděčnosti těm, kdo svojí prací tato dobra poskytují, a posiluje solidaritu s těmi nejpotřebnějšími.

Papež František: Laudato sii

ZPRÁVY Z ARCIDIECÉZE

Výtěžek letošní Tříkrálové sbírky překonal 100 milionů korun. Děkujeme!

Obsah všech kolednických pokladniček Tříkrálové sbírky 2017 je úředně sečten. Výsledná částka koledy činí obdivuhodných 99,2 milionů Kč, spolu s DMS pak výnos poprvé překročil hodnotu sta milionů korun. To je o téměř 3 miliony více než loni. Výnos sbírky tradičně pomůže v České republice lidem v sociální nouzi, rodinám s dětmi v tísni, lidem s postižením či vážně nemocným, seniorům a dalším ohroženým skupinám obyvatel.

„Výsledek sbírky svědčí o veliké štědrosti našich spoluobčanů. Chci proto poděkovat každému, kdo do Tříkrálové sbírky přispěl,“ říká Lukáš Curylo, ředitel pořádající organizace Charita Česká republika. „Díky získaným penězům můžeme pomoci

řadě jednotlivců a rodin, kteří se ocitli v obtížné životní situaci. Současně jsou pro nás závazkem, který musíme naplňovat účinným zmírňováním utrpení doma i ve světě," dodává Lukáš Curylo.

Celostátní Tříkrálová sbírka se v první polovině ledna konala již posedmnácté. Letošní výnos je současně také nejvyšší v historii, k dnešnímu dni (1. 2.) dosáhl **100 422 897 Kč** (z toho 1 220 085 Kč tvoří výnos dárcovských SMS zaslaných během Tříkrálového koncertu). Výtěžek sbírky bude rozdělen podle předem daného klíče a podpoří několik stovek projektů.

Kde peníze pomohou

Rozdělení sbírky má přesná a neměnná pravidla:

Téměř dvě třetiny (**65 %**) obnosu zůstanou v regionu, kde byly vykoledovány, a podpoří projekty místních Charit.

Jen několik příkladů: Nákup automobilu pro terénní služby Oblastní charity Tišnov, podpora terénní pečovatelské služby pro seniory na Strakonicku, provoz a nákup sportovních pomůcek pro Nízkoprahové zařízení pro děti a mládež Střelka ve Dvoře Králové nad Labem, pořízení kompenzačních pomůcek a vybavení pro domácí hospicovou péči v České Kamenici, podpora seniorů prostřednictvím pečovatelské služby Matky Terezy v Ostravě, přímá pomoc sociálně potřebným na Zlínsku, podpora provozu Domova pro seniory sv. Jana Pavla II. ve Stříbře, nákup polohovacích postelí a lůžkovin pro 24hodinovou péči v Domu pokojného stáří v Libiši atd.

Dalších **15 %** výnosu sbírky připadá na projekty diecézních Charit (v západních Čechách např. na provoz Domova pro seniory Bor či Noclehárny Betlém v Chebu, na východě Čech např. podpora dobrovolnického centra, provoz skladu humanitární pomoci či přímá pomoc osobám v nouzi), **10 %** výnosu sbírky je věnováno na humanitární pomoc a rozvojovou spolupráci v zahraničí (např. na podporu domácí péče v Moldavsku; z výtěžku je rovněž sestaven krizový fond pro řešení nenadálých humanitárních krizí), **5 %** procent výnosu sbírky připadá na podporu projektů Charity Česká republika a zbylých 5 % výnosu pokryje v souladu se zákonem režii sbírky.

Největší dobrovolnická akce

Letošní Tříkrálové sbírky 2017 se zúčastnilo kolem šedesáti tisíc dobrovolníků, zejména dětí ze škol, farností a skautských oddílů. „Tříkrálové skupinky letos koledovaly s téměř 22 tisíci pokladničkami. Skupinek koledníků je letos opět více než loni," říká hlavní koordinátor Tříkrálové sbírky Marek Navrátil. „Děkujeme všem malým i větším koledníkům za jejich obětavost a často i osobní statečnost, s jakou bojovali zejména s nepřízní počasí. Velké díky patří i vedoucím skupinek, koordinátorům a všem, kdo vytvořili příjemné zázemí, včetně všech ochotných pracovníků a pracovnic obecních a městských úřadů, nápomocných při úředním pečetění a otevírání pokladniček. Ani bez nich by se úspěšná akce nemohla uskutečnit," uzavírá Marek Navrátil.

Koledování v terénu ve všech regionech ČR proběhlo v období od 1. do 15. ledna 2017. Na sbírkový účet či dárcovskou SMS je však možné přispívat po celý rok.

Jak přispět?

Přispět do sbírky můžete zasláním **DMS KOLEDA** na číslo **87 777** (cena jedné DMS je 30 Kč, na pomoc potřebným jde 28,50 Kč. Službu provozuje Fórum dárců). Podpořit sbírku je možné také darem na účet **66008822/0800** u ČS, **VS 777**.

V průběhu loňské Tříkrálové sbírky (2016) se díky štědrým dárcům sešla na sbírkovém účtu částka **97 651 016 Kč**. V ulicích koledovalo přes padesát tisíc dobrovolníků s 21 329 evidovanými pokladničkami.

Více na: **www.trikralovasbirka.cz.**
www.facebook.com/trikralovasbirka

Jan Oulík,
tiskový mluvčí Charity ČR

Lidé myslí na druhé. Do Tříkrálové sbírky opět přispěli rekordní částkou

Arcidiecéze olomoucká – Lidé mají otevřená srdce a myslí na druhé. To potvrdila letošní Tříkrálová sbírka, při které lidé z Arcidiecéze olomoucké přispěli koledníkům rekordních 25 905 894 korun (tato částka je zatím orientační). „Všem dárcům patří velký dík. Svěřili Charitě obrovské peníze, za které nyní může udělat spoustu dobra. Je pro nás velkým závazkem nezklamat důvěru těchto lidí a jejich pomoc smysluplně rozdělit mezi potřebné," děkuje ředitel Arcidiecézní charity Olomouc Václav Keprt.

To, že je výtěžek Tříkrálové sbírky stále vyšší a vyšší, ředitele Arcidiecézní charity Olomouc překvapuje. Letošní rekord navíc předčil ten loňský o víc jak milion korun. „Lidé u nás mají stále otevřená srdce a vnímají potřeby jiných. Výtěžek také ukazuje, že věří v Tříkrálovou sbírku i v Charitu, že pomoc smysluplně rozdělí mezi potřebné," říká Václav Keprt. Každý rok Charita za peníze z Tříkrálové sbírky rozšiřuje své služby a zvyšuje standard lidí, kteří tyto služby potřebují. „Já osobně považuji za velmi důležitou pomoc rodinám a dětem. Díky Tříkrálové sbírce můžeme přinést naději do zdánlivě neřešitelných situací. Můžeme také pamatovat na lidi v zahraničí, kteří se mají hůř než my," dodává.

Kde a komu sbírka pomůže

65% koledy zůstává přímo v regionu. Například na Šternbersku letos tyto peníze pomohou zaplatit sociálně krizový byt či zřízení dluhové poradny. Na Zlínsku za ně pořídí třeba pomůcky usnadňující pohyb pro postižené děti, oblečení a školní pomůcky pro děti maminek samoživitelek, dále jídlo, pračku či ledničku pro chudé rodiny nebo léky či kompenzační a rehabilitační pomůcky pro starší a nemocné. Na Uherskobrodsku peníze podpoří například Centrum potravinové a materiální pomoci, odkud míří potřebné věci k lidem v nouzi, nebo rozšíří pečovatelskou službu. V okolí Olomouce Tříkrálová sbírka pomůže lidem v akutní krizi, dále zvýší dostupnost pečovatelské služby pro seniory s tělesným a duševním hendikepem. To je jen zlomek těch, ke kterým pomoc zamíří…

„Děkujeme i koledníkům, jejich rodičům a doprovodům. Ti letos šířili radost a požehnání v extrémních mrazivých podmínkách," pokračuje Václav Keprt. Třeba na Novohrozenkovsku klesla teplota až na minus 22°C. Charita však byla připravená. V mnoha městech a obcích byli charitní pracovníci ve střehu a v případě potřeby pro koledníky vyrazili autem. V Hranicích zase změnili plány a ve dnech největšího mrazu vyslali koledníky do tepla panelových domů. S koledníky soucítili i lidé, které navštěvovali. Zvali je k sobě domů, aby se schovali před mrazem a nabízeli jim teplý čaj.

Děkujeme všem, kteří podpořili tříkrálové koledníky či přispěli do sbírky. O tom, kde všude jejich příspěvky pomohou, se dozví na www.trikralovasbirka.cz.

Karolína Opatřilová,
ACHO

Koledníci dostali požehnání. Mohli vyrazit do ulic rozdávat radost

Vsetín – Přes 400 malých králů v pláštích a s korunkami zaplnilo vsetínský kostel Nanebevzetí Panny Marie. V pátek 30. prosince jim tam požehnal olomoucký arcibiskup Jan Graubner. Pod klenbou vsetínského kostela svítí papírové korunky koledníků a nahoru se vznáší zpěv s vůní kadidla. Mše svatá začala. Děti i jejich dospělé doprovody se s olomouckým arcibiskupem přenesou do Betléma. Jako by oni přicházeli k narozenému Ježíši a klaněli se mu. „Bůh je uprostřed nás a má nás velice rád. Přineste tuto radostnou zvěst lidem, konejte toto své poslání s radostí a opravdovostí," vyzývá arcibiskup Jan Graubner koledníky.

Pod oltářem čekají v košících křídy, odpočívá tu i kadidlo. Zatím, než poslouží při lednové koledě. Nejdříve je však třeba požehnání. Křídě, kadidlu i koledníkům. „Touto křídou koledníci označí lidské příbytky znamením kříže a rozdáváním kadidla připomenou modlitbu, která má jako vonný dým vystupovat před Tvou tvář. Žehnej všem, které tito koledníci navštíví, a uděl jim svůj pokoj," zní z úst otce arcibiskupa.

Ten vzápětí koledníkům připomene, že se dali do služby, aby zprostředkovali pomoc potřebným. „Lidem, kteří nejsou zdraví, bohatí nebo nemají co jíst, můžeme pomoct prostřednictvím darů, které vyprosíte a svěříte Charitě. Její odborníci pak tuto pomoc spravedlivě rozdělí. A naopak - když potkáte někoho opravdu potřebného, řekněte o něm Charitě, aby si jej všimla. Budete pak mít radost v srdci, že jste mohli druhému pomoct, to je ta největší radost, kterou můžeme mít."

Jaké dary jsou nejdůležitější?

Hlavní tajemství Vánoc je, že Bůh se o nás stará, že nás má rád – říká arcibiskup všem, kteří kostel zaplnili. „Jak se pozná, že vás mají rádi máma a táta?" obrátí se pak na děti.

„Že mi dají hodně dárků!" ozve se z moře korunek. Prostorem kostela zazvoní tichý smích.

„Lásku?" hádá další král.

„A jak se ta láska projevuje?" arcibiskup klade další otázku.

„Třeba objetím…"

Objetí, naslouchání… Podobné momenty někdy už lidé nevnímají, berou je za samozřejmost. Jaká škoda… „Že máme doma teplo a že máme co jíst, to jsou přitom ty nejdůležitější dárky. Že dáme druhému čas, nasloucháme mu, že se zajímáme o to, co ho zajímá. To všechno je projev lásky," připomíná arcibiskup.

Po mši svaté vycházejí koledníci ven z kostela v dlouhé nekonečné frontě. Zpívají: „My tři králové jdeme k vám, štěstí zdraví vinšujeme vám…" Před kostelem se pak všichni vyfotografují s otcem arcibiskupem. Ta spousta bílých korunek a plášťů se do oka jediného objektivu nevejde. Cvak. Poslední tečka za slavnostním žehnáním. Děti vyběhnou kopec k Maštaliskám a pospíchají si dát občerstvení, vyhlédnout z vysoké věže na město nebo brouzdat komnatami vsetínského zámku.

Radost od kolednice Elišky

Je mezi nimi i osmnáctiletá Eliška. Koleduje už čtyři roky. Za tu dobu vystřídala role všech tří králů. „Střídáme se, protože nikdo nechce zpívat sólo," usmívá se spolu se svými parťačkami. Z koledování má každý rok dobrý pocit. Rozdává přeci po domech radost. „Kolikrát nám otevřou rodiny a jsou nadšené. Děti se s námi fotí a taky si s námi zazpívají. Jednou jsme ale text zapomněli, vynechali jsme pár slov, improvizace to ale zachránila," podělí se o své zážitky Eliška, pro požehnání si přijela z Provodovic.

Karolína Opatřilová, ACHO

Koleda: radost, požehnání a příběh kadidelnice

Tříkráloví koledníci z Arcidiecézní charity Olomouc vyvolávají v ulicích města pozdvižení. Do jejich zpěvu občas zatroubí projíždějící auta, s tvářemi kolemjdoucích si pohrává úsměv, někteří si krále fotografují, jiní přihodí do kasičky svůj příspěvek na pomoc potřebným. Turbany, koruny a pláště oblékli prezident ACHO Bohumír Vitásek a charitní pracovníci Miroslav Podhajský a Vojtěch Krystek. Vedeni betlémskou hvězdou se vydali v pátek 6. ledna na koledu po významných institucích ve městě.

Katedrála sv. Václava, 7:45

Mše právě skončila. Pan kostelník připravuje v sakristii kadidelnici. Uvnitř ní to zahoří. Poté, co ji ministrant zkušeně roztočí, se prostorem začne linout příjemná vůně. Za chvíli bude provázet Tři krále z Arcidiecézní charity Olomouc. Je třeba ji ale udržet v chodu – vydrží šestihodinový maraton po významných olomouckých institucích?

„Postupně přidávejte kadidlo, ale po trošičkách, ať se neuhasí," radí kostelník.

Kadidelnice se chopí Baltazar, „ten černý, který tam vzadu, vystrkuje na nás bradu“. Pečlivě kadidelnici rozhoupává a střeží, aby nevyhasla.

Krajský úřad Olomouc, 8:20

Vůně kadidla, tóny kytary a známá koleda „My tři králové jdeme k vám…“ je slyšet už u výtahu výškové budovy krajského úřadu. Stačí zmáčknout tlačítko a jsme v 9. patře u hejtmana Oty Košty. Právě u něj koledování začíná. Pan hejtman přidává do kadidelnice své vlastní kadidlo, které si přivezl z dalekých cest. Do pokladničky pak přispěje těm, kteří pomoc potřebují. Otec Bohumír otevře truhlici a tak, jako kdysi Tři králové, i on vytáhne kadidlo a zlato. Kadidlo zabalené v pytlíčku a hanácké zlato v podobě tříkrálového cukříku. A myrha? „Utrpení je na světě dost, proto myrhu nepřinášíme,“ dodává.

O patro níž se koledníci se zpěvem vydávají k náměstkům hejtmana. I zde je vlídně vítají a také jejich dveře potom ozdobí na další rok nápis K+M+B 2017. „Což znamená, požehnej tomuto domu,“ vysvětluje otec Vitásek.

Krajské ředitelství policie, 9:00

Koledníci stojí před krajským policejním ředitelstvím, je třeba „nasytit“ kadidelnici. V budově se rozvoní a také řádně rozkouří. A pak se to stane. Rozezní se požární hlásič. K evakuaci nakonec nedojde, vzápětí se totiž chodbami stanice ozve další hlášení: „Nácvik požárního poplachu! Nácvik požárního poplachu!“ Pátek je den jako každý jiný. A koledníci jej zpestří svým zpěvem. Srdečně si s nimi zazpívá i policejní ředitel Tomáš Landsfeld. Kromě finančního příspěvku do kasičky má pro krále připravený také dárek.

Arcibiskupství olomoucké, 10:00

Koledníci zavítají také k arcibiskupovi olomouckému Janu Graubnerovi, který si vyslechne koledu a přispěje do sbírky. Odtud se vydají do dalších pater arcibiskupského paláce, kde potěší další pracovníky, sestřičky a v přízemí pak i prodavače v prodejně Matice Cyrilometodějské. Od teď je vidět nápis K+M+B 2017 i na vratech paláce.

Krajské vojenské velitelství, 10:45

Také vojáci čekají na příchod Tří králů. Ti tentokrát nenasednou do auta, ale vydají se za vojáky pěšky. Koledu si zazpívají i po cestě. Nadšení řidiči projíždějících aut na ně občas zatroubí, kolemjdoucí se usmívají. Mrzne, až praští. Po koledě pak Tři králové usednou s vojáky ke kávě a občerstvení. Kasička je plná, venku začíná hustě sněžit. Je čas jít dál.

CARITAS – Vyšší škola sociální Olomouc, 11:30

Zpěv vyláká kantory a další pracovníky z jejich kanceláří na chodbu v posledním patře. Přišli, aby si poslechli koledu a také aby přispěli těm, kteří potřebují pomoc. Do kasičky je obtížné vtěsnat další peníze, je plná peněz až po víčko. Ale daří se…

Hasičský záchranný sbor Olomouckého kraje, 12:30

Je třeba znovu přisypat do kadidelnice. Ale co to… je vyhaslá. „Asi to bude tímto místem, vždyť jsme u hasičů,“ žertují koledníci. Venku před budovou je doběhne milý pán, pospíchá, aby také přispěl do kasičky. Poté, co se podaří kadidelnici „vdechnout opět život“, koledníci zamíří do garáží, kde se již scházejí hasiči. „Přišli jsme vám vinšovat zdraví, to je potřeba komplexní - fyzické, duševní i duchovní,“ říká otec Bohumír po koledě a otvírá truhlici, aby rozdal tříkrálové dary, zatímco hasiči stojí frontu u pokladničky.

Fakultní nemocnice Olomouc, 13:00

Štědří jsou i pracovníci nemocnice. Koledníci mají původně namířeno pouze k řediteli Romanu Havlíkovi a dalšímu vedení. Poté, co se potkají v chodbách s dalšími pracovníky, však přijmou pozvání a přinesou radost i požehnání do dalších kanceláří. Kromě finančních příspěvků vykoledují také dva obrovské koláče. „Ty jsou pro potřebné,“ zdůrazňuje jeden z pracovníků. Ihned po koledě tak přinášíme koláče na Charitu Olomouc, kde je rozdají lidem bez domova či lidem v akutní nouzi.

Děkujeme všem účastníkům koledy za laskavé přijetí a také za štědrost i solidaritu.

Karolína Opatřilová,
ACHO

‚Bílé zlato' přinesli koledníci v novém obalu

Tříkrálový cukřík letos dostali lidé od koledníků v novém obalu. Podlouhlé dutinky vystřídal obdélníkový sáček. Cukrem, kalendáříky a dalšími drobnými dárky Tři králové každý rok děkují těm, kteří přispěli do sbírky na pomoc potřebným.
Krabice plné tříkrálových cukříků dorazí do jednotlivých Charit po celém Česku vždy před vypuknutím Tříkrálové sbírky. „Hned v začátcích sbírky jsme přemýšleli, čím dárce odměnit, aby to bylo praktické a mělo to spojitost s Charitou. Volba padla na cukříky, které jsme v té době balili v chráněné dílně. Tento dárek má navíc spojitost i se Třemi králi. Cukru se totiž u nás přeci přezdívá bílé zlato," přibližuje Jiří Karger, ředitel Charity Zábřeh, která chráněnou dílnu zřídila.
„Bílé zlato" balili do podlouhlých dutinek lidé se zdravotním postižením už od roku 2000. Tento rok byl výjimkou. Cukříky totiž změnily obal. „Tradiční dutinkové obaly letos vystřídaly obdélníkové sáčky, na které zatím nemáme potřebný balící stroj. Cukříky tak sice letos balily jiné firmy, my však aktuálně z grantu na sociální podnikání pořizujeme tuto techniku, abychom mohli na tradici příští rok znovu navázat," vysvětluje Jiří Karger.

Motiv Tříkrálové sbírky zůstává stejný – origami. Skládaná kometa, korunky i figurky Tří králů zdobí obal cukříků už od roku 2010.

Karolína Opatřilová, ACHO

Doba půstu vybídne k milosrdenství

Arcidiecéze olomoucká - *Kdo se modlí, ať se postí. Kdo se postí, ať je milosrdný.* Tato stará myšlenka stála před osmi lety u zrodu postní almužny v Arcidiecézi olomoucké. Charita tam nabídla věřícím možnost udělat v postní době něco pro sebe i pro druhé. Například paní Jana z Olomouce si s mužem a dalšími šesti manželskými páry odříká každý rok část své výplaty. „Částku, kterou nastřádáme, pak všichni vhodíme do společné postní kasičky a věnujeme ji konkrétní rodině v našem okolí, která potřebuje pomoct. Poprvé jsme se spojili před třemi lety. Chtěli jsme přilepšit rodině s dětmi, jejichž tatínek byl nemocný a bez práce," říká paní Jana. Jen v Arcidiecézi olomoucké letos ve farnostech a v kostelích rozdají věřícím lidem 24 000 postních krabiček.
Starobylou tradici – postní almužnu – obnovila Charita ve spolupráci s farnostmi v roce 2009 v Arcidiecézi olomoucké a Diecézi brněnské. O rok později se almužna rozšířila do dalších částí České republiky. „Na začátku byla myšlenka, která je napsaná přímo na postní krabičce, dále jsme se inspirovali podobnou kasičkou, na kterou jsme narazili v Polsku. Peníze v kasičce by měly být především za to, co jsme si sami pro sebe odepřeli (kouření, sladkosti, zábava, brouzdání po internetu - cokoliv, co máme rádi a za co utrácíme peníze). Postní almužna má mít především duchovní a formační rozměr a z tohoto snažení má na konci vzniknout nějaké viditelné dobro. To všechno se najednou spojilo," vzpomíná na začátky ředitel Arcidiecézní charity Olomouc Václav Keprt. S podporou olomouckého arcibiskupa, Mons. Jana Graubnera, se pak postní almužna začala šířit mezi věřící. Ti tak mají při prožívání postní doby větší motivaci i řád. Charity s farnostmi také opakovaně vyzvaly věřící, aby do postní krabičky vhodili svoje tipy na konkrétní potřebné. Ukázalo se, že lidem není osud druhých lhostejný. Další tipy, kde pomoci, dávají Charitám každý rok i kněží.
Pracovníci Oblastní charity Uherský Brod se loni díky postní almužně dozvěděli o dalších šesti potřebných. „To je za děkanát docela vysoké číslo. V postní krabičce jsme objevili například kontakt na paní se synem a vážně nemocnou sestrou. Pomohli jsme jim s léky a v případě potřeby se na nás mohou obrátit i dnes. O postní době se tak lidé nejen modlí a postí, ale začali si všímat i těch, kteří potřebují pomoc," říká František Bílek z uherskobrodské Charity.

Ve Veselí nad Moravou zase lidé podpořili dostavbu školy v Bulharsku. „Tamní salesiáni stavěli komplex budov zahrnující centrum, kostel i školu, ale na dostavbu nezbývaly peníze. Podpořili jsme je tedy. Další příspěvky putovaly k rodinám, které se ocitly v nouzi, s mnohými z nich pracujeme v naší občanské poradně," přibližuje pastorační asistentka Charity Veselí nad Moravou Kristina Komoňová.

Děti vrací krabičky pomalované

Za příspěvky, které pomáhají, stojí čtyřicet dní odříkání, modlení, duchovní obnovy. Na postních krabičkách je někdy vepsán celý příběh, jak konkrétní rodina dobu pustu prožívala. Pastoračnímu asistentu Charity Prostějov se tak dostaly do ru-

kou krabičky, které byly pomalované. „Jiná krabička byla zase plná jednokorun, viděli jsme tedy celý proces, jak děti peníze pro druhé šetřily, a jak dlouho je odkládaly. Jindy v krabičce najdeme dopisy s tipy, kteří lidé potřebují pomoci, nebo vtipné vzkazy," sděluje Vít Forbelský. Loni na Prostějovsku postní almužna byla drobnou pomocí jednotlivcům či rodinám v nouzi, zejména zadluženým. „Nechtěli jsme jim dát přímo peníze, protože by je umořili za dluhy a nic velkého by nevyřešili. Jedné paní jsme tak třeba koupili uhlí, aby měla v zimě čím topit. Za jednoho pána, který se potřeboval udržet na ubytovně, jsme složili zálohu. Dalším jsme darovali potravinové balíčky," upřesňuje Vít Forbelský.

Postní krabičku lidé obdrží ve své farnosti či v kostele o popeleční středě (1. března) nebo o první postní neděli (5. března). Krabičku pak odevzdávají zpět o květnové neděli, v některých obcích až po Velikonocích, například v Uherském Brodě.

Karolína Opatřilová, ACHO

Letní rekreace na Stanovnici

Pokud má některá Charita zájem o týdenní pobyt pro své pracovníky v letních měsících na chalupě ve Stanovnici, pošlete svůj požadavek (s uvedením náhradního termínu) nejpozději **do 31. 3. 2017** na sekretariát pí. Horecké. Podmínky pobytu na Stanovnici:

Letní sezóna:

1. červenec – 31. srpen – (o prázdninách pouze týdenní pobyty) – od soboty 14.00 hodin do další soboty 14.00 hodin

– požadavky se přijímají **do 31. března**, do 10. dubna se přidělují podle možnosti Charitám.

Minimální denní sazba je **800 Kč**, ve vyúčtování se počítá 7denní pobyt. Přihlášky budou považovány za závazné až po uhrazení 50 procent předpokl. částky (tj. 400 Kč na den).

Žádosti na letní sezónu posílá vedení Charity, ne jednotliví pracovníci. Přidělení rekreačního poukazu v rámci Charity záleží na interní dohodě.

•

Nový telefonní seznam ACHO

platný od února 2017 je na našich webových stránkách.

hele

Z FARNÍCH A OBLASTNÍCH CHARIT

Oblastní charita Bystřice pod Hostýnem

Tříkráloví koledníci to nevzdali…

Sníh, silný mráz, nepříjemný vítr – hlavní atributy letošní zimy. A to se blíží Tříkrálová sbírka. Do zmrzlých ulic má vyjít něco kolem 200 lidí. Kolik z nich to asi vzdá, kolik v -15 °C jen tak dobrovolně půjde ven z vyhřátého příbytku? To všechno nám víří v hlavách při pohledu z okna a čekáme na první telefonáty. Hlásí se první nemocná skupinka, pak druhá, třetí. A pak již jenom: „My vyrážíme!" Neuvěřitelné, koledníci to nevzdávají, děti se dokonce těší a prosí, jestli by nemohli jít i jejich kamarádi. A tak místo třech králů jsme potkávali skupinky se čtyřmi, dokonce i pěti králi. A i když pár skupinek onemocnělo, rozhodly se odkoledovat to až za týden.

A tak se ptáme: „Co dává těm lidem tu sílu, tu ochotu jít?" V první řadě jsou tou hybnou sílou určitě děti. Ty neřeší zimu, vítr, únavu, … Na druhé straně to hezky vysvětlila jedna z vedoucích: „Lidi na nás čekají, mají pro nás nachystané pohoštění, cukrovinky pro děti, teplý čaj, pustí nás k nemocným až k lůžku – nemůžeme je přece zklamat." Ano, ještě pořád je v nás ta přirozená touha potěšit jiné, pomáhat druhým.

Velký obdiv patří i dětem ze sdružení StonoŠka, které každý rok v jakémkoliv počasí jsou ochotné tlačit vozíčky a tu svou trasu absolvovat. Za jejich organizaci děkujeme paní Dagmar Božovské a paní Aleně Apolenářové. Nemůžeme opomenout ani chovanky z Domova Javorník ve Chvalčově se svou vedoucí skupinky, paní Karlou Studenou, které i tento rok ochotně pomohly (chodí již 17 let).

Finanční dary byly vybírány do zapečetěných pokladniček, které byly zapečetěny úředníky města či obce. Celkem bylo ve městě

a obcích v působnosti Oblastní charity Bystřice pod Hostýnem vybráno **352 600 Kč**.

Rok od roku nejen stoupá štědrost dárců, ale bohužel roste i počet lidí v nouzi nebo těch, kteří potřebují služby Charity. Proto další podpora na rozšíření služeb Charity bude stále potřeba. Děkujeme, že díky Tříkrálové sbírce můžeme i my někomu pomáhat, že se můžeme přitom učit dávat a můžeme i takovým způsobem bojovat za lepší a hezčí svět… Nikdy nevíme, kdy tu pomoc budeme potřebovat právě my.

Helena Janovská, koordinátor Tříkrálové sbírky

Charita Holešov

Tříkrálová sbírka 2017 v Holešově očima koledníků

Každoroční, tradiční Tříkrálová sbírka se v Holešově odehrává se stejným scénářem. Sraz je v sobotu ráno v Domě U sv. Martina, odtud se odebírají všichni průvodem na náměstí, u vánočního stromu se společně vyfotí, pak se přesunou do kostela na požehnání a pak se již po skupinkách rozchází do určených ulic města. Po koledování se vracejí do zázemí „u Martina“, kde na ně již čekají organizátoři. Vedoucí odevzdají pokladničku a všechny doklady, koledníci se vysoukají ze zapůjčených kostýmů a všichni se jdou zahřát, občerstvit do sálu, kde dostanou párky nebo polévku s pečivem, dle výběru.

Letos jsme však ještě chtěli získat i větší přehled o tom, jak vnímají sami koledníci koledování, napsat článek tak trochu jinak. Své zážitky, ať už veselejší, či smutnější, mohli vypsat do dotazníčku (zapisoval vedoucí skupinky) a tak tady máme pár postřehů.

Jedna z otázek byla: Co si z letoška budete pamatovat – co jste zažili dobrého, špatného, zajímavého?

- Letos byl velký mráz, necítili jsme ruce ani nohy, ale hřálo nás to, že nám lidé rádi otevírali.
- Lidé, když nám otevřeli, měli radost a usmívali se, i když to normálně nedělají.
- Budu si pamatovat písničku „My tři králové“.
- Jedna paní nám povídala o svém životě.
- Jedna paní říkala, že nemá ani korunu, tak jsme jí dali něco ze sladkostí, které jsme si vykoledovali, a ona měla oči zalité slzami…
- Budu si pamatovat, že si mám vzít ven rukavice.
- Pomohli jsme lidem, kteří budou potřebovat pomoc, spousta lidí nás pozvala k sobě domů a pohostila nás, šli jsme do kostela a taky jsme se fotili.
- Byla velká zima, ale nabízeli nám rum i slivovici.
- Hodně lidí má krásné pejsky a byli hodní a milí.
- Bylo to skvělé. Děti byly nadšené, když mohly vidět, jak vypadají uvnitř staré domy na náměstí. Také jsme byli i na faře a dostali opravdu hodně koledy (cukroví a sladké).
- Někde bylo vidět lidi za oknem, ale oni nám neotevřeli. Ale ti co otevřeli, byli skvělí.
- Hodně nás lidé obdivovali, že v tom mrazu koledujeme, litovali nás a možná o to více přispěli.
- V jednom domě byl pán, který zvedal našeho krále, aby mohl napsat požehnání na dveře - legrace.
- Mohlo to být delší, počasí bylo krásné.
- Jak jsme se strašně nasmáli, radost obdarovaných i nás, kdesi měli strašně tvrdé cukroví.
- Bylo to milé, pamatuji si ty úsměvy. A někde měli kočičku ve dveřích.
- Zima, zima, zima… a zase zima!!!

Vykoledovaná částka v Holešově, jeho místních částech a okolních obcích je opět rekordní: **549 548 Kč. Děkujeme všem, kdo jakkoliv pomohli. Koledníkům a jejich vedoucím – bez nich by sbírka opravdu proběhnout nemohla. Vám všem, kteří jste koledujícím promrzlíkům otevřeli, přijali od nich požehnání a přispěli.** Pracovníkům Charity Holešov za organizaci, otci děkanovi za poskytnutí zázemí, spolupráci a pomoc při pátečním koledování i samotné sbírce, otci kaplanovi za převezení všech potřebných věcí, našim milým a laskavým dobrovolnicím z kuchyně a těm, kteří výtěžek sbírky počítali. Velmi nám pomohli učitelé ze všech tří ZŠ s oslovením dětí a jejich rodičů. Děkujeme starostům okolních obcí, kteří s touto sbírkou mají nemalé starosti navíc, Městské policii v Holešově, pracovnicím České spořitelny a.s. a také našim sponzorům: Svoboda a Březík – pečivo, s.r.o. – opět nám dodala koláčky i rohlíky pro holešovské koledníky, JOSPO, a.s. za polévky a párky a NESTLÉ ČESKO s.r.o. závod SFINX za sladkosti.

Děkujeme.

Charita Holešov

Výbor dobré vůle opět pomáhá

V listopadu 2016 byla rozšířena nabídka kompenzačních pomůcek v Charitě Holešov o 3 elektrické polohovatelné postele. Ty budou sloužit osobám se sníženou soběstačností nebo tělesným handicapem, zároveň umožňují snadnější manipulaci osobám, které o takto postiženou osobu pečují. Pomůcky v celkové finanční hodnotě 40.000 Kč, byly zakoupeny díky schválenému projektu z Nadace Olgy Havlové – Výbor dobré vůle. Tímto VDV velmi děkujeme.

Charita Holešov

Výbor dobré vůle
Nadace Olgy Havlové

Charita Kojetín

Koledníky v Kojetíně a okolí ani mráz nezastavil

V sobotu 7. ledna rtuť teploměru i u nás na Hané ukazovala – 20°C. První naše myšlenka byla, jestli vůbec přijdou děti a koledování se uskuteční. Přišly. Průběh dne pak ukázal, že daleko větší potíže tento mráz dělal vedoucím, kteří se vraceli promrzlí na kost, ale děti měly energie na ještě jedno koledování. Koledování jako vždy zahajovalo žehnání - tradičně těsně před vyjitím P. Pavel Ryšavý přichází dětem požehnat a povzbudit je v jejich záslužné činnosti. V Kojetíně letos koledovalo celkem 14 skupinek a v okolních vesnicích 16. Aby koledníci prošli celý Kojetín, trasy jsme rozdělili na úseky, které trvají 3–4 hodiny (výhoda celého koledování

v jeden okamžik). Stejně tak se to děje na vesnicích, takže po obědě bývá celá sbírka ukončena. Je to výhodné i pro spolupráci s Městskou policií, protože nás nemůžou falešní koledníci nikde zastoupit.
V Uhřičicích mají krásný zvyk, že po dobu koledování hraje obecní rozhlas koledy a starosta obce vyhlašuje začátek a pak i konec koledování. Čaj a koláčky mají děti připraveny na místech, odkud vychází a kde se převlékají. Vzhledem k tomu, že máme poměrně stabilní kolektiv vedoucích skupinek a stejně tak chodí i stejnou trasu, lidé je již znají a každý z nich si vytvořil po trase několik oddychových míst pro zahřátí, čaj, popř. WC. Oproti loňskému roku jsme letos vykoledovali o 4 tisíce méně, celková částka činila 100 165 Kč. Částka bude kromě přímé pomoci použita na odkoupení auta od firmy Kompakt, kde nám letos v červnu končí šestiletý nájem auta Renault Kangoo, které používá Centrum denních služeb pro seniory Charity Kojetín.

Helena Gračková,
ředitelka

Charita Svaté rodiny Luhačovice

Nedělní Bazárek vánočního cukroví provoněl místní kostely

Luhačovice, 19. 12. 2016 – Po nedělních mších svatých o adventu bylo v kostelích v Luhačovicích, Pozlovicích, Horní Lhotě a v Dolní Lhotě nabízeno vánoční cukroví. Bazárek vánočního cukroví je tradiční adventní dobročinnou akcí Charity Svaté rodiny Luhačovice, Bazárek spočívá v napečení a nabízení cukroví ostatním. Kdo chce, může věnovat něco z vlastních dobrot.
Děkujeme všem, kteří jste si zakoupili balíčky vánočního cukroví a přispěli částkami:

v kostele Sv. Rodiny v Luhačovicích	**8 434 Kč**
v kostele sv. Martina v Pozlovicích	**4 315 Kč**
v kostele sv. Dionýsia v Horní Lhotě	**2 234 Kč**
v kostele Panny Marie Karmelské v Dolní Lhotě	**2 232 Kč**

Do Bazárku vánočního cukroví 2016 přispěli: **Pekárna Cukrárna Merkur – Petr Chmela, Pekařství VINTR a řada drobných dárců z obcí v naší územní působnosti.** Všem srdečně děkujeme!
Výtěžek z letošního Bazárku vánočního cukroví 17. 15 Kč bude využit na činnost Charity Svaté rodiny Luhačovice, která vám nabízí charitní pečovatelskou, charitní ošetřovatelskou službu a denní stacionář pro seniory a zdravotně postižené.

Děkujeme za vaše příspěvky, dobrou vůli podpořit touto sbírkou naši činnost a děkujeme všem, kdo se jí zúčastnili. Děkujeme všem dobrovolníkům za pomoc s chystáním a prodejem cukroví.

Mgr. Karel Adámek,
koordinátor dobrovolníků

Charita Svaté rodiny Nový Hrozenkov

Tříkrálová sbírka na Valašsku

Je mrazivé počasí, teplota klesá k mínus 29 stupňům a na Valašsku se skupinky dětí se svými vedoucími rozhodují, zda vyjít hned poránu, či počkat až na předpoledne, kdy mráz trochu poleví. Ti odvážnější vyšli, jiní posečkali, ba dokonce napřed poobědvali a vyrazili. Ano, jsou to králové. Králové s poselstvím lásky a pokoje, kteří se nezalekli nesnází na své cestě. Dobře oblečeni, vybaveni termoskami s horkým čajem, procházeli údolími dům od domu. Mnozí došli až na hřeben hor. Patří jim můj obdiv a poděkování. Nemenší pak všem, kteří je přijali, kteří je pohostili, nechali ohřát u kamen.

Všem, kteří přispěli do pokladniček Charity Svaté rodiny Nový Hrozenkov.
Tady bych mohla skončit, přesto mi to nedá… Bylo jasné, že letos nemůžeme očekávat žádnou závratnou částku, že jistě poprvé po dlouhé době se vybere méně, než v roce minulém, protože prioritou bylo zdraví dětí. Jak jsme se mýlili! Oproti loňsku je částka vyšší o více jak 30 tisíc! Svědčí to o mnohém. Děkujeme, Valaši!

Text Daria Exnerová,
foto Josef Vrážel

Charitní tým na Karlovské 50

Letošní zima je skutečně vydařená a stejně tak tomu bylo i 28. Ledna. Na rozdíl od minulého roku čekalo na závodníky Karlovské 50 sluníčko a skvěle upravené trasy. Tento ročník Karlovské 50 přinesl jednu zásadní novinku - poprvé se jej účastnil tým Charity Svaté rodiny Nový Hrozenkov. I přes řádící chřipkovou epidemii se nás v „charitních barvách“ nakonec sešlo celkem sedm. A tak jsme všichni společně vyjeli, a také šťastně dojeli, abychom naše úsilí věnovali všem těm, kteří se perou s nepřízní osudu. Neformálně jsme rovněž započali rok oslav – naše organizace totiž slaví čtvrtstoletí – a tohle byl pouze začátek, připravujeme pro vás řadu zajímavých akcí. Máte se na co těšit.

Nové vybavení pro Půjčovnu zdravotnických a kompenzačních pomůcek

Rok 2017 je sice již v plném proudu, ale dovolte nám zavzpomínat na prosinec roku uplynulého.
Díky finanční podpoře ze Švýcarsko–českého programu spolupráce, z Ministerstva zdravotnictví v rámci Program na podporu činnosti NNO působících v oblasti vč. paliativní hospicové péče a Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové, jsme rozšířili a zmodernizovali vybavení naší Půjčovny zdravotnických a kompenzačních pomůcek. Nové vybavení se týká např. elektrických polohovacích postelí, antidekubitních matrací, ale také koncentrátoru kyslíku. Opět tak můžeme uspokojit větší počet žádostí a nabídnout větší komfort a kvalitu těm, kteří pomůcky naléhavě potřebují. Velmi nás to těší a za podporu jsme všem vděčni!.

Veronika Machálková,
projektový manažer

O sdílené péči na Hovězí

Už jste slyšeli o „sdílené péči“? Ne? Na Hovězí měli 12. ledna členové místního Senior Klubu možnost se o ní dozvědět více. Sdílená péče může být totiž velkým pomocníkem lidem, kteří pečují o své blízké v domácím prostředí. V podstatě se jedná o dělení péče mezi rodinu a profesionální poskytovatele sociálních služeb a domácí zdravotní péče. Proto jsme do Hovězí přijeli představit naše služby. Naše sociální pracovnice pak také seznámila přítomné s různými možnostmi čerpání podpory od státu jako je např. příspěvek na péči, příspěvek na mobilitu atd. Setkání to bylo vydařené. V rámci projektu Podpora sdílené péče proběhne těchto setkání ještě 13, a to v každé obci od Velkých Karlovic až po Hovězí, včetně Zděchova. Jsou určena zvláště těm, kteří v domácím prostředí pečují o své blízké, ale vítáni jsou všichni zájemci.

Veronika Machálková,
projektový manažer

Denní stacionář Slunečnice na zámku!

S Denním stacionářem Slunečnice jsme se 8. prosince vydali na Vsetínský zámek na výstavu nazvanou „Za dlouhých zimních večerů“. Ač bylo ráno chladno, dobře jsme udělali, protože odvážným je přáno. Výstavu jsme si prohlédli i včetně 6metrového vyřezávaného betléma od p. Zádrapy z Lidečka. Dalším neplánovaným bodem programu se nám stalo zdobení vánočních baněk, které nám nabídla p. Plátková z Hrozenkova, za což velice děkujeme. A protože byly pro návštěvníky přichystány také kostýmy sv. Mikuláše, smrtky a čertů, proměnili jsme se všichni v mikulášskou obchůzku a tuze se bavili.

Ludmila Heriánová,
vedoucí Denního stacionáře Slunečnice

Charita Olomouc

Peníze z Tříkrálové sbírky pomohou seniorům, nemocným a rodinám v tísni

Podpora mobilní hospicové péče v domácnostech, ale i uhrazení nájemného rodině, která se dostala do tíživé situace či finanční výpomoc těm, kteří se ocitli v nouzi. Během loňské sbírky v olomouckém děkanátu dárci věnovali na pomoc potřebným 1 434 603 Kč. V letošním roce bude výtěžek sedmnáctého ročníku Tříkrálové sbírky v Charitě Olomouc směřovat k rozvoji a zvýšení dostupnosti pečovatelské služby pro seniory a lidi s tělesným a duševním hendikepem a rovněž k jednotlivcům a rodinám v naléhavé krizi.

Sbírku provází tradičně psaní iniciál K+M+B+ včetně letopočtu křídou nad dveře, což z latinského Christus mansionem benedicat znamená „Kristus ať požehná tomuto domu“. V loňském roce se na Olomoucku do akce zapojilo více jak 1200 lidí, vypraveno bylo 358 kolednických skupinek. Dárci věnovali na pomoc potřebným 1 434 603 Kč, což je zatím nejvíce za uplynulé roky. „Vážíme si všech dárců, kteří nám důvěřují a chtějí tímto způsobem podpořit lidi, kteří se neobejdou bez pomoci druhých,“ uvedla Terezie Táborská.

Finanční prostředky z Tříkrálové sbírky pomáhají zejména těm, kteří se nacházejí v akutní krizové situaci a mohou tak být ohroženi ztrátou bydlení nebo jim chybí peníze na nákup potravin a dalších potřeb. Patří mezi ně i oběti domácího násilí a trestných činů či nenadálých přírodních a humanitárních katastrof. Díky Tříkrálové sbírce poskytne Charita Olomouc v rámci přímé péče ročně pomoc přibližně 100 jednotlivcům a rodinám v nouzi.

V letošním roce plánuje Charita podpořit z výtěžku tříkrálové sbírky pečovatelskou službu, a to zejména v okolí Olomouce. Konkrétně se jedná o nákup automobilu. „Co se týče poskytování pečovatelské služby, jsme limitováni dostupností ke klientům. To znamená, že čím více budeme mobilní, tím snáze se ke klientům dostaneme,“ uvedl Pavel Matulka, vedoucí střediska sv. Alžběty pro lidi s tělesným handicapem. Časy, kdy je třeba klientům službu poskytnout, se většinou kryjí, a tím pádem je třeba i více aut. Tato situace platí především pro poskytování pečovatelské služby na venkově včetně domácí hospicové a zdravotní péče.

Z výtěžku bude podpořeno rovněž neformální předškolní vzdělávání dětí ohrožených sociálním vyloučením. V neposlední řadě zahájí Charita Olomouc díky tříkrálovému finančnímu daru přípravnou fázi k vybudování zařízení pro lidi bez domova se sníženou soběstačností, který bude pečovat především o seniory se specifickými potřebami.

Eva Štefková,
Charita Olomouc

Hledá se Král… Vydejte se spolu s námi a třemi králi za Spasitelem

Otevřít pomyslné dveře k cestě za Kristem skrze lásku, která prosí o dar pro lidi v nouzi, se vydala v dopoledních hodinách na svátek Tří králů skupinka koledníků Charity Olomouc v čele s ředitelem Hospice na Svatém Kopečku Jiřím Borikem. S tříkrálovými kasičkami navštívili významné krajské a městské instituce, aby prosili za dar pro chudé, nemocné a opuštěné, zazpívali posluchačům v Českém rozhlase Olomouc a po cestě pozdravili děti z Církevní mateřské školky Ovečky. Kolemjdoucím rozdávali „tříkrálové zlato“, přání do nového roku, úsměvy a radost z narozeného Spasitele. Novoroční fanfáry a tříkrálové koledy zazněly na kurii olomouckého arcibiskupství, magistrátě, rektorátě, ale i na ředitelství krajské hygienické stanice či městské policii. Představitelé Charity Olomouc v postavách tří známých mudrců Kašpara, Melichara a Baltazara za doprovodu hudebníků z Konzervatoře Evangelické akademie v Olomouci pokračovali v koledě i v odpoledních hodinách, kdy se průvodem na koních vydali z Dolního náměstí k živému betlému před radnici, aby se symbolicky poklonili narozenému Králi – Spasiteli a připomněli tak událost, která se odehrála před více než 2000 lety v chudém betlémském příbytku… *„Kde je ten právě narozený král Židů? Viděli jsme na východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit.“* (Mt 2,2)

Betlém, průvod i živá zvířata

Ve stejnou hodinu zahájil na náměstí hudební program žesťový kvartet, po němž následovalo divadelní představení o narození Krista Krále se slavnostním příjezdem tří mudrců. Olomoučanům se tak naskytla příležitost potkat nezvyklý průvod muzikantů s koledníky na koních přímo v centru města a doprovodit tak tři krále k živému betlému na Horní náměstí. Evangelijní příběh o naro-

zení Krista Krále připravili učitelé a žáci literárně dramatického a hudebního oboru Základní umělecké školy Žerotín v Olomouci: *„Hle, počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš. Ten bude veliký a bude nazván synem Nejvyššího…“* (L 1,31-32).
Na pódiu nedaleko sloupu Nejsvětější Trojice znovu ožily postavičky Svaté rodiny, archanděla Gabriela, pastýřů, ale i nelítostného krále Heroda, aby připravily známou betlémskou scenérii pro příchod tří mudrců od východu: *„Vešli do domu a uviděli dítě s Marií, jeho matkou; padli na zem, klaněli se mu a obětovali mu přinesené dary - zlato, kadidlo a myrhu.“* (Mt 2,11) Tři mudrcové se klaní Králi narozenému v nuzném příbytku, který je předznamenáním Kristovy lásky k chudým, bezbranným, opuštěným, nemocným a utiskovaným: *„Cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, i mně jste učinili.“* (Mt 25,40).

Na náměstí nechyběla zvířátka, ovečky, oslík a lamy ze ZOO Olomouc. „Věříme, že nejen divadelní představení, ale i zvířátka potěšila jak malé, tak velké návštěvníky a svátek Tří králů se tak v budoucnu stane v Olomouci tradicí, která vždy na začátku Tříkrálové sbírky zároveň slavnostně uzavře období vánočních svátků,“ doplnila Terezie Táborská, koordinátorka sbírky Charity Olomouc. Celý projekt je uvědoměním si duchovního rozměru charitního díla a zároveň i poděkováním veřejnosti, která se prostřednictvím Tříkrálové sbírky podílí na pomoci těm, kteří se ocitli v nouzi. Akci pořádá Charita Olomouc ve spolupráci s Kulturní Olomoucí.
Štěstí, zdraví vinšujeme Vám…

Eva Štefková,
Charita Olomouc

Živý betlém a tři králové v Olomouci, aneb co vše může mít na svědomí pořádná zima

Sláva, ohrádka už stojí na náměstí, zvířátka ze zoologické zahrady slyší na jména a poslušně vystupují z auta. Jen té malé ovečce je zima. Ještě nachystat svačiny a dovézt teplý čaj v termoskách. Muzikantům na náměstí mrznou ruce, hercům nohy, žesťovému souboru nefungují klapky, přesto se „Spasitel narodil a Tři králové konečně nalezli toho pravého Krále..."…

Pod taktovkou zimy

Dopoledne mrzne, až praští, na náměstí projde sem tam někdo a zase pospíchá do tepla. Je téměř -7°C, nevyslovené otázky v obavách zatím jen z nejasně tušeného: ‚Přijde vůbec na to odpolední představení někdo?‘ Jsme tři. Terka, Danka a já. Kmitáme, každá máme pod palcem něco jiného, střídáme se na jednotlivých štacích. Terezka se mění s Dankou a běží na náměstí. Já, spojka, od pódia ke třem králům a zase zpět. Dokonalá souhra. Nic nefunguje podle plánu a přitom to běží jako na drátku. Máme toho Nejvyššího režiséra! Náměstí po poledni křižuje jeden z chodců, zastaví se a ptá, co se tady bude dít. Dozvídá se, že divadelní představení s příjezdem tří králů. „To je úžasné! Určitě přijdu! V kolik začínáte?,“ slibuje nadšeně Čech žijící v Americe na návštěvě v Olomouci.

Zamrzlé klapky a policejní doprovod

V Kateřinské se po polední pauze šikuje průvod tří králů na koních. Pan a paní Pražákovi, naši věrní tříkráloví dodavatelé koní, přivedli dva hnědáky, třetí v té zimě nedorazil. Do sedla nasedá Melichar a Baltazar, Kašpar si bere dobrovolně kadidelnici a vyráží v čele průvodu pěšky. Na první štaci u fontány zjišťujeme, že muzikantům z evangelické konzervatoře u žesťů zamrzly klapky. Hudebníci nás opouští, nevadí, o pár ulic dál se k průvodu přidává policie, skvělé, máme doprovod, v patách nám jde alespoň městská policie.

Hopsa pacholátka, vzhůru vstávejte

U sloupu Nejsvětější Trojice je živo. Na představení „žerotínské zušky“ přišla více než stovka diváků. Soubor Krušpánek hraje píseň „Hopsa pacholátka“, andělé poletují po jevišti, nic nedbají, že jim mrznou uši i nos, Maria se ukládá ke spánku na studenou improvizovanou lavici, přichází archanděl Gabriel alias Klárka: „Neboj se, Maria, neboť jsi našla milost u Boha. Počneš dítě – Boží dítě. Dáš mu jméno Ježíš. Bůh je všemocný. Sestoupí na tebe Duch svatý a i tvé dítě bude svaté.“ - „Jsem služebnicí Páně. Ať se mi stane podle tvých slov,“ šeptne Maria do mikrofonu směrem k publiku pod širým nebem. Nebeský posel Klárka vtiskne Marii pusu do vlasů a odlétá za cinkotu xylofonu. Přímo pod pódiem stojí nejmenší tříkráloví koledníčci a s pusou dokořán sledují děj, na hlavách tříkrálové ozdoby. Přišli si pro závěrečné požehnání.
Nyní přichází na scénu Josef:„Marie čeká dítě. Co si s tím počnu? Takhle si ji přece vzít nemůžu. Zruším zasnoubení,“ rázně vstane. Archanděl Gabriel-Klárka vyskočí na židli:„Josefe, tady jsem! Neboj se přijmout Marii za manželku. Dítě, které čeká, je Syn Boží. Až ho porodí, dáš mu jméno Ježíš. On vysvobodí svět od hříchů.“ Zjišťuji, že děj je teprve na začátku, běžím k tříkrá-

lovému průvodu na Dolní náměstí, králům je už zima: „Musíme oklikou, ještě je na klanění brzy, teprve bylo zvěstování.“ Na hlavním náměstí na pódiu mezitím přišla zpráva od císaře Augusta. Sčítání lidu. Každý občan se musí jít zapsat do svého rodného města. I Maria a Josef z Nazaretu: „Prosíme, Pane Bože, neopouštěj nás.“

Narodil se Kristus Pán

Josef s Marií putují do Betléma, my stoupáme nahoru Panskou ulicí až na vršek k michalskému chrámu. Nahoře je nezvyklé ticho, jen vzácně potkáváme osamělé kolemjdoucí. Zpíváme „Narodil se Kristus Pán“, chvíle poklidného souznění, uvědomuji si, čeho jsme součástí: nekonečného příběhu Boží lásky, která se rozlévá po sto miliónté, lásky vítězné, pozvedající naše padlé lidství. Příběh Krista narozeného v jeslích ožívá v nesčetných variacích a podobách: ve chvílích, kdy podáme ruku potřebným, kdy dáme přednost druhému před sebou… Baltazar pouští na koně Kašpara: „Ať se taky projede, teď půjdu pěšky já.“ Ale zpět do zimní reality. Králové cvakají zuby, pokračujeme dolů Michalskou ulicí, pak Ztracenou a Ostružnickou. To už máme policejní doprovod.

Pojďme do Betléma

Na konci Ostružnické čeká houšť fotoaparátů a kamer. „Co to máte za organizaci, měli jste přijít z Dolního náměstí,“ usmívá se jeden z fotografů a hledáčkem míří na tři krále. „To ta zima,“ vysvětluji a běžím zjistit, kde se ocitáme v „divadelním čase“. Na pódiu se už klaní pastýři. Na scénu přichází Herodes, z druhé strany sesedají z koně naši tři zkřehlí králové. Kašpar si bere hlavní slovo. „Králi, prosím, řekni nám, kde je ten právě narozený Mesiáš a Král Židů? Viděli jsme na východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit.“

Konečně tříkrálová scéna

Ocitáme se zpět v Betlémě. Archanděl Klárka drží nad stájí hvězdu, další „andělíčci“ poletují okolo stáje. Přicházejí Tři králové: „Klaníme se ti, králi všech králů! A přinášíme ti dary z našich zemí.“ Kašpar: „Přinášíme ti zlato, symbol královské moci.“ Melichar: „Přinášíme také kadidlo, symbol tvého božství.“ Baltazar: „A myrhu, symbol tvého lidství. Ó, Králi veliký!“

Folklórní soubor Krušpánek hraje „Venite adoremus“: „Buďme přítomní věřící, radostní, vítězní, pojďme, pojďme do Betléma, narození zřeme Krále andělů, pojďme, klaňme se Pánu.“ Závěrečný aplaus účinkujícím a nastává hromadný úprk herců a muzikantů z jeviště do teplého zázemí v podloubí radnice a diváků do teplých domovů. Na závěr vystoupí pan primátor a děkan o. Švirák pošle na poloprázdném prostranství před pódiem koledníkům požehnání už spíše jen na dálku. I tak má však nepopiratelnou platnost. Tříkrálová sbírka vrcholí!

Je příležitostí a voláním každého z nás, abychom otevřeli svá srdce, vstoupili do tajemství Kristova života a stali se živým svědectvím světu nejenom slovem, ale i skutkem, že „Ježíš *Kristus, je tentýž včera i dnes i na věky.“*

Eva Štefková,
Charita Olomouc

Čtyři mudrcové, královské dělení i tříkrálové hvězdičky z čajových sáčků

Je čas uložit tříkrálové kostýmy a korunky a nechat je přes rok zase odpočívat. Tříkrálová sbírka je ukončena, probíhá poslední sčítání darovaného výtěžku a výsledky jsou již na spadnutí každým dnem. V Olomouci a okolních 34 obcích olomouckého děkanátu se letos do sbírky zapojilo přes 1320 dobrovolníků koledníků a vedoucích skupinek, kteří byli ochotni i v extrémně mrazivých podmínkách trpělivě brázdit místním rajónem a prosit za potřebné. Poděkování patří do všech farností, dospělým za ochotu a nasazení, dětem za dobrou náladu a vytrvalost. A zážitky z koledy? O tom nám vyprávěli v Hodolanech, Grygově či Nových Sadech…

Pomocný „personál“ a dělení na pět hromádek

V Hodolanech vyráží do ulic každoročně celá skupinka maminek a tatínků s dětmi. „V roce 2008 jsme byli šestičlenná družina, v posledních letech jsme se rozrostli na devítičlennou partu. Koleduje nám pět dívek školou povinných, z nichž jedna je moje dcera. Role máme rozdělené, kromě pěti hlavních královniček, které se v kole-

dování střídají, máme už i pomocný personál," směje se paní Mirka Hanáková, asistentka sbírky ve farnosti Hodolany a pokračuje: „Jedna z maminek nese hvězdu, druhá drží noty, já jsem vedoucí skupinky a jeden z tatínků je hlavní nosič termosek s teplým čajem. Stejně tak mají rozdělené funkce i holčičky. Jeden ‚král' má v permanenci rozdávání cukříků a tříkrálových kalendářů, ‚druhý' zdobí vchody křídou, ‚třetí' nese hrdě kasičku s postupně přibývajícím obnosem," líčí chod koledování Miroslava Hanáková. Podle ní se děti na koledování těší, vždyť kromě příspěvku do kasičky mají lidé pro koledníky připravenou i nějakou dobrotu, pomeranče nebo sladkosti. „Večer vysypeme tašku a vykoledovaný obsah rozdělíme do pěti hromádek," usmívá se maminka.

Pro paní Mirku byly nejtěžší začátky. „Z obav z odmítnutí jsme navštěvovali jen ty domácnosti, kde jsme věděli, že na koledu čekají. Dnes už se odmítnutí nebojíme a zazvoníme i tam, kde se třeba jen pohne záclona, a nikdo nás nevítá. Uvědomuji si, že sice jsme nositelé požehnání, ale že také vstupujeme do cizího osobního prostoru a že ostatní mají právo nás odmítnout," vypráví paní Mirka a dodává: „Na druhou stranu jsme často překvapeni, člověk nikdy neví, kdo mu otevře, mnohdy úplně nečekaně zažíváme nádherné společenství s lidmi, které ani neznáme."

Nejdříve pár mincí, za rok dvoutisícovka

Asistent sbírky Charity Olomouc pan Vít Švorčík má ve farnosti Nové Sady pod palcem celkem osm tříkrálových skupinek. Sám doprovází jako vedoucí své tři ratolesti Terezku, Vaška a Verunku. „Lidé si na tříkrálové koledování zvykli, mnozí nás už vyloženě čekají a dávají hodně peněz. Máme zkušenost, že někde, kam jdeme poprvé, dostaneme hrst drobných a příští rok už mají nachystanou i dvoutisícovku. Letos na Českobratrské v paneláku jsme byli na každém patře vítáni. Často nám otevřely už starší paní, šťastné, že u nich někdo zazvonil. Bylo vidět, že by stály o to, abychom šli dál na kus řeči. Říkal jsem si, že by bylo hezké je někdy navštívit a udělat jim radost. Děti si samozřejmě odnáší i něco víc než jen příspěvek do Tříkrálové sbírky a my zase nabízíme cukříky, kalendáře a tříkrálové hvězdičky poskládané z čajových sáčků, které vyrábí moje manželka. O legraci není nouze, například letos si namísto houslí Vašík prosadil trubku, a jen jsme vyšli do ulic, zamrzly mu klapky," líčí radosti i strasti koledování místní asistent Vít Švorčík.

Grygov má čtyři krále

V Grygově se koleduje už od roku 2000. Bývalá místostarostka paní Božena Skopalíková, asistentka sbírky v Grygově, o sobě říká, že život ji naučil vše dobře předem rozplánovat. „S přípravou si dám velkou práci. Nestačí jen nachystat kostýmy, pláště, tříkrálové koruny a všechny další propriety tříkrálového koledníka, ale také obeslat rodiče informacemi, aby děti teple oblékli, sdělit, kdy je mají přivést a kdy si je mohou vyzvednout. Koledujeme v sobotu, jednotlivé skupinky mají jasně vymezené hranice kam jít. Začínáme v 10 hodin a ve 13 hodin jsme už hotovi. Na děti už mezitím čeká teplý slavnostní oběd, který sponzorsky připraví naše místní kuchařky seniorky," sděluje nadšeně paní Božena Skopalíková, pětasedmdesátiletá asistentka sbírky v Grygově, plná vitality a energie. Na vzdálenější štace vyjíždí s koledníky dokonce auto místního obecního úřadu. „Když se děti po koledě loučí, zajišťují si už koledování na příští rok. Evidujeme tak koledníky i do zásoby, a když nám někdo onemocní, povoláváme ze zálohy," pokračuje místní asistentka sbírky. A pokud se jich sejde víc? Ani to není problém. V Grygově obléknou do královského hávu všechny a pošlou koledovat i po čtyřech. „Co na tom, že jsou čtyři, jen když jim to udělá radost," směje se bývalá místostarostka.

Eva Štefková,
Charita Olomouc

Zahřát na těle, ale i na duši. Štědrý večer pro lidi bez domova

Rozsvícený stromeček, řízek s bramborovým salátem, vánoční povídání s modlitbou, to vše zažili lidé bez domova díky pracovníkům střediska Samaritán o nadcházejících Vánocích. Klienti azylového domu se na Štědrý den setkali s otcem arcibiskupem, zazpívali koledy a společně poobědvali. Pro všechny uživatele služeb, od klientů žijících v sociálních bytech a azylových domech až pro ty, kteří žijí na ulici či přežívají ve squatech nebo pod provizorními přístřešky, připravilo středisko Samaritán celkem 350 tradičních vánoček a stejný počet vánočních balíčků s potravinovými a hygienickými potřebami.

Charita Olomouc nezapomíná na lidi bez domova, pro které je zimní období včetně blížících se vánočních svátků jedním z nejnáročnějších období v roce. „Na Štědrý den jsme v nízkoprahovém denním centru servírovali řízek s bramborovým salátem a s vánočním cukrovím od dárců," popsala štědrovečerní přípravy koordinátorka materiálního centra Barbora Cigánková. Celkem bylo vydáno 210 porcí bramborového salátu a řízků. Z kapacitních důvodů přicházeli klienti do jídelny po hodině, celkem proběhly čtyři vstupy. „Nejdříve jsme zazpívali koledy u ozdobeného stromečku, přečetli z evangelia, a poté následovala společná modlitba," líčila štědrovečerní setkání Barbora Cigánková.

Vánoční setkání klientů zahájil v denním centru P. Bohumír Vitásek, prezident Arcidiecézní charity Olomouc, který pomáhá s výdejem „štědrovečerního menu" každoročně. Charita přichystala pro klienty také dárky, a to v podobě vánočních tašek, které

obsahovaly potraviny a hygienické potřeby. Nechyběla ani klasická vánočka. I na Boží hod se klienti mohli těšit na zpestření jídelníčku - namísto obvyklé polévky se podával teplý kabanos s hořčicí a chlebem.

Tradiční štědrovečerní setkání arcibiskupa Jana Graubnera s klienty azylového domu proběhlo v Charitě Olomouc v odpoledních

hodinách. Na programu bylo společné posezení s vánočním povídáním a zpěvem koled. Vánoční svátky, které jsou neodmyslitelně spjaté s teplem domova, násobí samotu těch, kteří se ocitli bez zázemí. „Našim klientům jsme se snažili nabídnout alespoň zlomek domácí pohody a tepla tak, aby se to co nejvíce přiblížilo tomu, co jim chybí, a to je zázemí, rodina a pocit ‚něčí blízkosti‘," dodala Barbora Cigánková.

Eva Štefková,
Charita Olomouc

Koleda Tříkrálové sbírky je sečtena. Charita Olomouc děkuje všem dárcům

Dva týdny procházeli ulicemi olomouckého děkanátu tři králové – Kašpar, Melichar a Baltazar, aby zvěstovali radostnou zprávu o narození Spasitele a zároveň prosili o finanční dar pro potřebné. Navštívili domácnosti i významné instituce. Všude kam zavítali, přinesli požehnání a příležitost spolupodílet se na pomoci těm, kteří se ocitli v nouzi. Charita Olomouc děkuje všem dárcům, kteří věnovali na pomoc potřebným téměř milion a půl korun.

Na území Olomouckého děkanátu, který zahrnuje město a 34 blízkých obcí se do sbírky zapojilo přes 1300 dobrovolníků koledníků a vedoucích skupinek, kteří byli ochotni i v extrémně mrazivých podmínkách trpělivě chodit dům od domu a prosit za potřebné. Celkový výtěžek v olomouckém děkanátu činí **1 437 034 Kč**. „V letošním roce nás potěšilo především velké nasazení a ochota dobrovolníků vydat se přes všechny mrazy do ulic a koledovat pro potřeby chudých. Díky těmto koledníčkům mají všichni lidé dobré vůle možnost zakusit spolu s námi radost z pomoci člověku v nouzi. Dárci byli letos opět velmi štědří, tímto jim srdečně děkujeme, každé darované koruny si vážíme," uvedla Terezie Táborská, koordinátorka Tříkrálové sbírky Charity Olomouc.

Nyní je rozpečetěno a jsou spočítány všechny plody společného tříkrálového úsilí.„Poděkování patří také všem místním asistentům, bez kterých by se toto velké dílo ani nemohlo uskutečnit. Přijměte od nás hluboko smeknutý klobouk," děkují všem tříkrálovým dobrovolníkům koordinátorky sbírky Terezie Táborská a Milada Malíšková. O štědrosti dárců vypovídají i sami místní asistenti sbírky: „Lidé si na tříkrálové koledování zvykli a mnozí nás už čekají. Letos na Českobratrské v paneláku jsme byli na každém patře vítáni," sděluje Vít Švorčík, asistent z farnosti Nové Sady. Výtěžek poputuje v Charitě Olomouc v rámci přímé pomoci k jednotlivcům a rodinám v akutní krizi a na podporu seniorů za účelem zvýšení dostupnosti pečovatelské služby pro lidi s tělesným a duševním hendikepem. Dále bude podpořeno neformální předškolní vzdělávání dětí ohrožených sociálním vyloučením a služba pro lidi bez zázemí se sníženou soběstačností. Kromě finančních darů skýtaly tříkrálové kasičky i mnohé kuriozity: našla se jedna egyptská mince, dvě thajské, ale i staré české a slovenské drobné. Raritou letošního roku je jedna nalezená SIM karta. Ze srdce děkujeme všem dárcům za projevenou štědrost a solidaritu s potřebnými.

Eva Štefková,
Charita Olomouc

Vernisáž fotografií prof. Jindřicha Štreita v Olomouci

Přední český fotograf a pedagog Jindřich Štreit známý svým zaměřením na dokumentování sociální tematiky se v posledních letech zaměřil na problematiku bezdomovectví. Na počátku loňského roku zahájil ve spolupráci s Charitou Šternberk fotografování ve Šternberku. Výsledkem je soubor 33 fotografií, které jsou ke shlédnutí ve společných prostorách kavárny Betreka a Bistrá kráva. Fotografie občanů Šternberka, kteří přišli o střechu nad hlavou, jsou doplněny fotografiemi lidí bez domova z Olomouce. Vernisáž proběhla 1. února 2017 za osobní účasti autora s návštěvností kolem padesáti hostů. Účinkovali studenti houslového oddělení Konzervatoře Evangelické akademie v Olomouci.

Eva Štefková,
Charita Olomouc

Jindřich Štreit. Obrazy, s nimiž lze rozmlouvat

Muž s psíkem v náručí, detail ruky člověka žijícího osamoceně ve srubu a přesto si zachovávajícího kulturu, či vzkaz „Pán Ježíš tě miluje" připevněný na improvizované polici… Poeticky laděné, nevtíravé, leč silně vypovídající fotografie ze života lidí bez domova autora Jindřicha Štreita nejsou pouze negativní výpovědí o palčivém fenoménu dnešní doby. Citlivým uchopením obrazů každodenního života v strastech i drobných radostech bezdomovectví razí cestu porozumění k těm, kteří se ocitli na okraji.

Pane profesore, jak dlouho trvalo hledání cesty k lidem bez domova a co obnášelo?
Problematiku bezdomovectví fotografuji čtyři roky. Začínal jsem v Olomouci díky terénním pracovníkům Charity Olomouc, postupně se oblast působiště rozšířila o České Budějovice, Svitavy, Šternberk. Nejpodstatnější pro mě vždy bylo doprovázení sociálními pracovníky, bez nich by mi to celé trvalo mnohem déle.

Znamená to, že sociální pracovníci byli určitou zárukou k získání důvěry těch, za nimiž jste se s hledáčkem vypravil?
Ano. Oni se vždy zaručili, že nejsem člověk, který by získaný materiál jakkoliv zneužil a já potřebuji mít pro svoji práci důvěru lidí, které fotografuji. Zásadně nikdy nefotografuji bez souhlasu. Jde o dlouhodobé sledování tématu a pro mě je to právě o tom okamžiku, kdy mě okolí začne vnímat jako svoji součást. Teprve poté začíná skutečné tvůrčí hledání.

Chápu správně, že by to vlastně na ulici při náhodném setkávání a fotografování ani nebylo možné?
Ono je to o způsobu práce. Já pracuji v cyklech, a když si vyberu téma, tak nevidím, neslyším… Námět dlouho promýšlím, a pokud už znám prostředí, mohu pracovat s pravděpodobnostmi daných situací a „vymýšlet“ obraz dopředu. A když už vím, co chci zachytit, pak je to následně jen o fázi čekání, kdy nastane ten správný okamžik souznění fikce a reality. A navíc, mě ani tolik „nezajímá“ tzv. „člověk na ulici“, to je ve své podstatě jen vnější efekt bezdomovectví. Mě zajímá člověk, který si vytváří svůj „pseudodomov“.

Znamená to tedy jít hlouběji a mapovat přímo z utváření každodenního života lidí, kteří se ocitli na okraji společnosti?
Ano. Veřejnost vnímá bezdomovce především z letmého kontaktu na ulicích, ale to je jen povrchní pohled. Každý si hledá domov a potřebuje nějaký pocit jistoty. Ten, kdo o zázemí přišel, si stále vytváří někde místo, kam večer složí hlavu, kde spočine, kde má alespoň něco svého. Mě zajímají třeba chlapi, kteří si stlučou svůj domov a ukotví se tam. V cyklu Uzel v životě jsem fotografoval muže, který přebývá sám ve srubu v lese, muže bydlícího v maringotce, dvojici žijící v bunkru, muže i ženy přebývající celoročně ve stanech. Vydal jsem se ale i do sociálních bytů k těm, kterým se už podařilo nějakým způsobem odrazit ode dna.

Může mít fotograf, který má sociální cítění, viděl tolik osudů a lidské bolesti a přitom nemohl „udělat nic víc“, pocit zadostiučinění ze své fotografické práce?
Víte, mohu fotografovat i několik let, setkávat se s lidmi bez domova, navštěvovat squaty, azylové domy, sociální byty, ale pokud neudělám výstavu a na problematiku tímto způsobem neupozorním, nikomu tím neprospěji. Problém je třeba v první řadě zviditelnit. Nikdy jsem nefotografoval „l'art pour l'art“, vždy jsem chtěl zároveň pomoct lidem, poukázat na ty, kteří jsou společností opomíjeni nebo nedostatečně pochopeni.

Změnila se někde situace k lepšímu právě díky fotografování?
Tak například ve Šternberku, kde vznikal cyklus Uzel v životě, se na mě obrátila ředitelka tamní Charity s prosbou, že ve městě není žádná pobytová služba pro lidi bez domova a že by na tento problém bylo třeba upozornit. Uspořádali jsme vernisáž, které se účastnili městští zastupitelé. Dnes má Charita Šternberk přislíbenou finanční spoluúčast města a hledá prostory, kde vznikne nová noclehárna.

Zažil jste třeba i momenty frustrace, kdy jste nemohl zmáčknout spoušť fotoaparátu?
Frustrace se snažím vyvarovat. Kdybych podlehl psychickému tlaku, beznaději, nemohu nic vyfotografovat. To se mi stalo jednou právě tady v Olomouci, když jsem zde po letech našel lidi, které jsem kdysi foténkoval, v tak katastrofálním stavu, že jsem nebyl schopen pokračovat. Musím vidět i tu naději, smysl své práce, bez ní nemohu pracovat. To je směr i těch vytvořených cyklů „Kde domov můj“, „Uzel v životě“, aby dávaly naději a zároveň přispívaly k řešení otázky těch, kteří se ocitli vlivem nejrůznějších příčin na okraji společnosti. Víte, vždy jsem také našel něco, co mě obohatilo, co jsem se díky těmto setkáním naučil.

Za rozhovor poděkovala
Eva Štefková

Možná jsme si mysleli, že jsou jiní, protože nežijí tak, jak se žít má, ať už proto, že z nějakého důvodu nemohou nebo to prostě jen neumí. Ale cyklus fotografií Jindřicha Štreita „Uzel v životě“ je svědectvím, že to není o tom, že „my jsme tady a oni tam“, „uzel“ Jindřicha Štreita v životě nerozděluje, ale spojuje… Sjednocuje v jedno společné „my“, kterým je naše lidství a jemu vlastní touha po lásce a sdílení osudu, která je nám všem společná.

Fotografie ze šternberského cyklu Uzel v životě jsou k vidění v prostorách kavárny Betreka a Bistrá kráva na Wurmově ulici 5 v Olomouci až do 15. března. Fotografie z olomouckého cyklu Kde domov můj vystavuje autor v současné době až do 26. února v Galerii České spořitelny v Praze.

Charita Olomouc se zapojila do projektu ROMSPIDO

Díky novému projektu CMTF Univerzity Palackého v Olomouci, který se zaměřuje na problém nerovnosti ve vzdělání ve vztahu k dětem a žákům ze sociokulturně odlišného prostředí, vzniknou na pěti místech v Olomouckém kraji nová neformální centra pro děti předškolního věku. Realizátorem v Olomouci se stalo středisko Khamoro pro etnické menšiny. Projekt si klade za cíl pomoci dětem, které vyrůstají v nepodnětném prostření a nejsou zapojeny do předškolního vzdělávání.

Děti ze sociálně slabých rodin často selhávají právě v základním školství, což má za následek vyřazení z hlavního vzdělávacího proudu. Děti tak končí buď ve speciálních školách, nebo v etnicky segregovaných školách, které však poskytují jen relativně nízkou úroveň vzdělávání. Úspěch či neúspěch v systému základního školství však určuje následné možnosti dalšího vzdělávání žáků v učňovském nebo středoškolském systému vzdělávání.

„Jedním z hlavních záměrů projektu je připravit děti na zvládání základní školy už od předškolního věku, přitom nejde jen o budoucí žáky, ale i o jejich rodiče. I oni se často musí naučit, jak dostát povinnostem, jak komunikovat s učitelem či jak dítě správně motivovat," přiblížila vedoucí střediska Khamoro Adéla Adámková. Neformální mateřské centrum v Olomouci zahájilo provoz v pondělí 16. ledna a na školu již připravuje prvních jedenáct budoucích žáčků.

„Vše probíhá formou hry, předškoláci se učí přirozenou cestou za pomoci Montessori metody a Feursteinovy metody instrumentálního obohacování, což v praxi znamená, že ani nevědí, že jsou vzdělávány. Montessori pomůcky, prostředí a celá organizace práce ve výuce je pro děti připravená tak, aby prožívaly hluboké uspokojení z toho, co dělají," přibližuje Adéla Adámková. S novým projektem nyní posílil i personál. V centru se dětem věnují dva pedagogičtí pracovníci – učitelka a asistentka pedagoga.

Z důvodu realizace projektu byla k 31. prosinci 2016 ukončena realizace školičky Khamoro na adrese Holická 51. „V současné době působíme v Olomouci na nové adrese, a to na Litovelské 14. Dostali jsme se tak blíž k zájemcům o školičku v centru a naše kapacita ze 7 dětí se navýšila na 11 dětí," dodává vedoucí střediska Khamoro. Projekt neformálního předškolního vzdělávání bude v Olomouci probíhat do 30. září 2019.

Eva Štefková,
Charita Olomouc

Senioři v kontaktu s dluhy

Dne 2. února 2016 uspořádala Dluhová poradna Charity Olomouc setkání pro sociální pracovníky, kteří se ve své profesi věnují seniorům. Akce se zúčastnili pracovníci Domova pro seniory Pohoda v Olomouci Chválkovicích, Centra denních služeb pro seniory v Olomouci, Domova seniorů František v Náměšti na Hané a Střediska sv. Alžběty pro lidi s tělesným handicapem Charity Olomouc.

Smyslem setkání bylo předat zkušenosti z praxe Dluhové poradny. Sociální pracovnice informovala zúčastněné o tom, jak klienti mohou zjistit své dluhy a jaká mají práva v případě nařízené exekuce. Dále zúčastněné seznámila s institutem oddlužení. V průběhu setkání jsme diskutovali o motivaci předlužených seniorů a byly prezentovány konkrétní kasuistiky z praxe Dluhové poradny.

Přestože nám média sdělují, že dlužníci by měli svou situaci řešit včas, někteří rezignují a odmítají vyhledat odbornou pomoc. Následky jejich rezignace pak mohou být velmi smutné. Dluhovou problematiku musíme chápat jako komplexní problém, který má vliv na sociální propad člověka a jeho rodiny, může vést ke ztrátě rodiny, přátel, k nižší participaci na životě společnosti, může způsobit zdravotní komplikace, extrémem může být ztráta bydlení a život na ulici. S předluženými lidmi se setkávají sociální pracovníci snad všech registrovaných či neregistrovaných sociálních služeb. Mezi nejzranitelnější skupiny obyvatelstva ohrožené předlužeností je možné zařadit v první řadě seniory, dále pak neúplné rodiny, rodiny s nezletilými dětmi, zdravotně znevýhodněné, osoby závislé na psychotropních či jiných látkách, lidi s nižším vzděláním, lidi na okraji společnosti i další. Problém s dluhy každoročně postihuje stále více osob, které pobírají některý typ důchodu. Dle statistiky ČSSZ ke konci roku 2016 byla uvalena exekuce za cca více než 80 tisíc důchodů. Předlužení lidé se mohou v Olomouci a okolí obrátit na organizace zabývající se oddlužením. Mohou si vybrat mezi neziskovými organizacemi, které své služby poskytují zdarma nebo organizacemi, které si za své služby nechají zaplatit. Bohužel těch prvních je méně a jsou v současné době značně vytížené a zájemci o jejich služby musí na odbornou pomoc dluhových poradců čekat několik dnů i týdnů.

Jana Haasová,
Eva Koblihová

Charita sv. Vojtěcha Slavičín

Tříkrálová sbírka 2017 se pyšní rekordním výtěžkem

Radost z dobrého skutku - tak lze jinak nazvat největší dobrovolnickou akci konanou vždy na počátku nového roku, Tříkrálovou sbírku.
Také letos 7. ledna 2017 se v našem městě a okolních obcích opět rozezněly hlasy mladých králů. Přestože venkovní teplota ukazovala -25° C, koledníci se svými vedoucími ochotně vyšli do ulic města, aby svou koledou předali obyvatelům radostné poselství Vánoc, potěšili je zpěvem a přáním všeho dobrého v novém roce. Ve farnostech Slavičín, Štítná nad Vláří, Vlachovice a Újezd koledovalo celkem 69 skupinek, to je 69 dospělých a 207 koledníků. Přestože počasí jejich koledě příliš nepřálo, čekalo je ve všech domech vlídné přijetí a u nás na Charitě malé občerstvení.
Charita sv. Vojtěcha Slavičín chce touto cestou poděkovat všem, kteří se jakkoliv podíleli na přípravě a realizaci Tříkrálové sbírky 2017.
Poděkování patří především koledníkům a jejich vedoucím za jejich ochotu jít koledovat i v tomto mrazivém počasí a snahu udělat něco pro druhé. Velké poděkování patří katechetce Mgr. Janě Adámkové za pomoc při sestavování jednotlivých skupinek a další obětavou pomoc při realizaci sbírky.
Děkujeme také Mons. Marianovi Dejovi za farnost Slavičín, Mons. Janu Múčkovi za farnost Újezd, P. Andreji Bystrzyckému za farnost Štítná nad Vláří a P. Františkovi Cincialovi za farnost Vlachovice, kteří jsou pro sbírku v daných oblastech místními asistenty a v mnohém nám pomáhají. Děkujeme také pracovníkům Města Slavičín a okolních obcí za spolupráci při zapečetění a rozpečetění kasiček.

Velké díky pak patří všem dárcům, kteří svým finančním obnosem přispěli do pokladniček.
Výtěžek Tříkrálové sbírky 2017 za farnosti Slavičín, Štítná nad Vláří, Újezd a Vlachovice poprvé v historii přesáhl magickou částku půl milionu - **522 540 Kč**.
Z toho bude 58 % využito v uvedených farnostech pro pomoc rodinám, matkám v tísni, starým a nemocným lidem, lidem v nouzi, na humanitární pomoc a podporu charitního díla Charity sv. Vojtěcha Slavičín.
Děkujeme Vám, že pomáháte s námi!

chsvs

Charita Svitavy

Anděl Páně králům a králíčkům

První nedělní únorové odpoledne ve Svitavách bylo trochu jiné, než ostatní neděle, hrálo totiž kino Vesmír. Za normálních okolností mají neděli i zaměstnanci kina, 5. 2. 2017 tomu bylo jinak.
Celkem dvakrát během odpoledne zaplnili koledníci Tříkrálové sbírky sál kina Vesmír. Jako vyjádření díků za jejich čas, námahu a omrzlé nosy i nohy jim SKS Svitavy věnovalo film Anděl Páně 2. Rádi jsme mezi návštěvníky zařadili i sourozence, maminky, tatínky, babičky a dědečky. Poděkování si tedy s králíčky a králi užili i ostatní členové rodiny. Paní uvaděčka si užila cvičení s kabáty a trpělivě doprovázela pozdě příchozí na místa, aby ve tmě nemuseli zasahovat andělé. Potěšení a spokojení pomocníci v tříkrálovém koledování odcházeli do svých domovů s poselstvím Anděla Páně v duši. Koresponduje to ostatně i s posláním a principem Tříkrálové sbírky.
Ještě jednou všem děkujeme a setkáme se zase napřesrok!

Miriam Holubcová

Oblastní charita Uherský Brod

Adventní dílničky ve Strání: zruční klienti i radost a vůně vánočního cukroví

Adventní dílničky se po podobné akci v Horním Němčí (tam dílničky proběhly v pondělí 28. listopadu), konaly také v Domě s pečovatelskou službou ve Strání.

Lektorka a profesionální floristka Markéta Kapinusová tam společně s dobrovolníky a pracovníky z Centra seniorů Uherský Brod přijela v úterý 6. prosince. „Jejda, děvčico, tak na toto už su stará, to asi nebude nic pro mě," mávla bezradně rukou nad úvodní prezentací několika ozdob, jejichž výroba měla být náplní tvořivé akce, jedna z přítomných klientek. A podobné připomínky se ozývaly i od dalších stolů v místnosti. Původní nejistotu klientů ale brzy rozptýlil nealkoholický punč, vánoční pečivo i tóny koled linoucí se z magnetofonu. Všichni účastníci se s odhodlaností pustili do práce a za několik chvil už drželi v ruce vánoční obrázek, nápaditou pohlednici nebo proutěnou vánoční hvězdu. Nakonec si každý z přítomných vyrobil několik ozdob na sváteční stůl. „Při dílničkách vládla bezvadná atmosféra, všichni se snažili, a evidentně i dobře bavili. Práci brali klienti zařízení s humorem, nechyběly vtipné průpovídky i vzájemné povzbuzování. Myslím, že jsme si vánoční atmosféru i vzájemné porozumění všichni moc užívali," podotkla lektorka Markéta Kapinusová, které při práci pomáhaly, kromě jiných, i její děti, syn Jan a dcera Lucie. Stejně jako dílničky v Horním Němčí se akce ve Strání uskutečnila díky podpoře

sponzorů, především společnosti Mareti CZ, s.r.o. Vřesina. Tímto zástupcům společnosti za jejich příspěvek i pochopení vůči potřebným velmi děkujeme. Stejně tak patří poděkování pracovníkům Centra seniorů, personálu DPS Strání a všem dobrovolníkům, kteří s akcí vypomohli.

Oleg Kapinus, manažer pro PR a fundraising

Tříkráloví koledníci přinesli radostnou zprávu. V brodském regionu jich koledovalo na 900

Tříkráloví koledníci vyrazili do ulic Uherského Brodu a dalších obcí brodského děkanátu v pátek 6. a v sobotu 7. ledna. „Před tím, než koledníci vyšli do domácností zvěstovat radostnou novinu o narození Ježíška a požádat o příspěvek na pomoc potřebným, dostali požehnání v uherskobrodském kostele Neposkvrněného početí Panny Marie. Poté průvod se Třemi králi, s malými i velkými koledníky zamířil k brodské radnici, kde je již tradičně uvítal starosta města a senátor Patrik Kunčar s občerstvením, ale hlavně s povzbuzením a poděkováním za jejich službu ve prospěch starých, nemocných, zdravotně postižených či sociálně slabých spoluobčanů," připomněl ředitel Oblastní charity Uherský Brod Petr Houšť.

„V Uherském Brodě se letos do Tříkrálové sbírky zapojilo celkem 90 dětí s doprovodem vedoucích skupinek, v celém děkanátu koledovalo přibližně kolem 900 osob," podotkl hlavní koordinátor sbírky František Bílek z uherskobrodské Oblastní charity. Jak dále František Bílek připomněl, koledníčci také rozdávali letáčky o službách, které nabízí uherskobrodský děkanát. „V těchto letáčcích, které jsou novinkou letošní sbírky, lidé najdou kontakty na služby zřizované církví, například na Katolickou základní školu v Uherském Brodě, služby brodské Oblastní Charity, Centra pro rodinu, rozpisy bohoslužeb a další potřebné informace," vysvětlil František Bílek.

Kromě daru vloženého do kolednických kasiček budou moci dárci do sbírky přispívat po celý rok. Buď zasláním sms zprávy **DMS KOLEDA** na číslo **87 777** (cena jedné DMS je 30 Kč, na pomoc potřebným jde 28,50 Kč), nebo je možno zaslat dar na účet Tříkrálové sbírky číslo **66008822/0800**, v.s. 777.

Letos tříkrálové skupinky na Uherskobrodsku vykoledovaly celkem 1 306 203 korun. Loni dárci věnovali v rámci Tříkrálové sbírky na pomoc potřebným 1 301 047 korun a v roce 2015 to bylo 1 279 426 korun.

Jakým způsobem pomohou prostředky z Tříkrálové sbírky 2017 na Uherskobrodsku:

- Rozšíření poskytování pečovatelské péče Pečovatelské služby v Bánově v nepřetržitém provozu.
- Podpora Centra seniorů Uherský Brod – terénní, sociálně aktivizační služby pro seniory a zdravotně postižené.
- Provoz Centra potravinové a materiální pomoci – poskytující rychlou pomoc (v podobě potravin a jiných základních věcí) lidem v nouzi; hlavně v regionu Uherskobrodska.
- Zavedení nové služby: Sociální odborné poradenství se zaměřením na dluhové poradenství.
- Přímá pomoc – finanční fond přímé pomoci zaměřený zejména na sociálně slabé rodiny s dětmi .

Oleg Kapinus,
manažer pro PR a fundraising

Charita ve Strání oceňovala, ale nastínila i plány pro příští rok

V rámci slavnostní porady zhodnotili pracovníci Oblastní charity Uherský Brod kalendářní rok 2016.
Porada se uskutečnila ve Strání. Pracovníci brodské Charity v čele s jejím ředitelem Petrem Houštěm vyhodnotili to, co se v jejich práci podařilo a současně nastínili další rozvoj Charity a jejích služeb pro rok 2017, včetně financování a zkvalitňování služeb.
Všichni přítomní se zúčastnili mše svaté v kapli Domu s pečovatelskou službou, kterou sloužil P. Pavel Vágner z Březové, a poté následovala exkurze v Moravských sklárnách ve Květné.

Oleg Kapinus,
manažer pro PR a fundraising

Brodská Charita zavádí novou službu – domácí hospicovou péči

Oblastní charita Uherský Brod zavedla od prosince roku 2016 novou službu, kterou je domácí hospicová péče. „Tato služba v regionu Uherskobrodsko chybí, přičemž její potřebnost je stále více aktuální. Bude sloužit nemocným lidem v terminálním stavu, tedy pacientům, jejichž diagnóza je nezvratná, a oni chtějí odcházet z tohoto světa v domácím prostředí a v okruhu svých blízkých," vysvětlil ředitel Oblastní charity Uherský Brod Ing. Mgr. Petr Houšť, MBA.
O klienty Domácí hospicové péče Uherský Brod, a také o jejich blízké, se bude starat proškolený multidisciplinární tým. „Personál nemocnému podá potřebné léky a poskytne i psychologickou a duchovní podporu. Charita je připravena poskytovat hospicovou péči s odborně proškoleným týmem a za pomoci kvalitních zdravotnických přístrojů," doplnil ředitel brodské Charity.
Poskytování domácí hospicové péče je velmi nákladné a proto Oblastní charita zajišťuje finanční prostředky na vybavení služby zdravotnickými přístroji a provoz.
„Oslovujeme nejrůznější nadace, nadační fondy a také regionální podnikatele a firmy se žádostí o pomoc. Řada z nich nám už vyšla vstříc, za což jim patří velké poděkování," netají svou vděčnost Petr Houšť.

Oleg Kapinus,
manažer pro PR a fundraising

Oblastní charita Uherské Hradiště

Tříkrálová sbírka 2017 překonala tu loňskou

Letošní Tříkrálovou sbírku sevřel mráz. Ale ledové sevření rozhodně nepostihlo srdce štědrých dárců – vás! Letošní součet Tříkrálové sbírky přesáhl magickou hranici 2 000 000 Kč! Ano, úžasní lidé našeho regionu se zasloužili o pokoření loňského rekordu částkou **2 409 046 Kč**. Jen v samotném Uherském Hradišti a v jeho příměstských částech se vybralo bezmála 500 000 Kč V letošním mrazivém počasí se koledníci obětovali a vykoledovali od štědrých dárců tuto úžasnou částku.
Výtěžek z Tříkrálové sbírky půjde opět na pomoc potřebným. Jako každoročně bude část pomáhat v přímé pomoci občanům Uherskohradišťska. Další část pomůže na rozšíření oprav budovy Centra svaté Ludmily pro osoby s mentálním postižením. A v neposlední řadě budou peníze určeny na rekonstrukci objektu, kde bude sídlit Centrum pro osoby bez přístřeší.
Jako malé poděkování koledníkům uspořádala Oblastní charita Uherské Hradiště v neděli 22. 1. 2017 již tradiční Tříkrálové bruslení na Zimním stadionu v Uherském Hradišti. Účast byla, stejně jako v minulých letech, hojná. Děti i rodiče se výborně bavili. Měli možnost si opět zasoutěžit v připravených ledních disciplínách, jako je střelba na branku pukem a jiné. Nechybělo ani slosování vstupních lístků. Drobné ceny udělaly dětem velkou radost.
Všem koledníkům i štědrým dárcům patří náš obrovský dík a těšíme se na spolupráci i v dalších ročnících Tříkrálové sbírky!

OCHUH

Vánoční koncerty – kulturní zážitek i pomoc potřebným

Po dva sváteční dny zněla kostelem sv. Františka Xaverského v Uherském Hradišti nádherná hudba.

Během prvního koncertu na Boží hod pořádaného společně s Diakonií ČCE – Středisko CESTA si posluchači mohli vychutnat část České mše Vánoční Jakuba Jana Ryby v provedení smíšeného pěveckého sboru Svatopluk s dirigentem Filipem Mackem a za varhanního doprovodu Jakuba Macka. Poté Jiří Pospíchal (housle) a Petr Gablas (cimbál) předvedli barokní skladbu Arcangela Corelliho s názvem La Follia, což v překladu z italštiny znamená šílenství. Mistrně zahraný kousek od italského skladatele byl jedinečnou oslavou houslí a cimbálu a návštěvníci koncertu tak zcela jistě zažívali jiné pocity. Závěr koncertu pak patřil CM Kunovjan a jejich provedení českých a moravských koled, ty nejznámější zpívané celým kostelem.

Výtěžek ze vstupného na tento koncert přesáhl 26 000 Kč.

Druhý, Štěpánský koncert se nesl více v rockovém duchu. Honza Gajdošík se po pětileté přestávce vrátil k charitnímu Vánočnímu koncertu v obrovské „hudební“ formě. S novým sborem s názvem R.O.C.K. BABY, tvořeným jeho kolegyněmi ze ZUŠky, předvedli známé koledy v rockovém hávu. Honza opět ukázal, že v této oblasti nezná hranice a publikum bylo uchváceno téměř hiphopovou předehrou k jedné z koled, či jedním z nejslavnějších kytarových riffů skupiny Deep Purple v koledě druhé. A když se v závěru přidal host večera – tenor David Uličník ze skupiny 4TET, začala se část publika rozehřívat rytmickým vlněním. Při následné Adeste Fideles, zpívané Davidem „naplno“, jsme se začali bát o stabilitu soch na ochozech. Nechyběla ani vzpomínka na nedávno zesnulého Radima Hladíka, a při slavném Slunečním hrobu někteří „staří rockeři“ i zaslzeli.

Také výtěžek z tohoto koncertu, přesahující 16 000 Kč, poputuje na služby pro ty, kterým osud zase tak moc nepřál.

A co říci závěrem: Byl nám dán Spasitel a my jsme těmito koncerty oslavili jeho zrození.

OCHUH

CHRPA - Charitní Rota Pěveckých Amatérů válí

Když se loni v úterý 24. května 2016 sešlo prvních 12 nadšenců (možná spíše odvážlivců) z řad našich zaměstnanců na historicky první zkoušce, položili tím základní kámen charitnímu pěveckému sboru, který dostal do vínku jméno CHRPA. Název malebného lučního kvítku v sobě ukrývá zkratku Charitní Rota Pěveckých Amatérů. A pak už měly věci rychlý spád.

Premiérové vystoupení 16. září 2016 na Masarykově náměstí v rámci oslav 25. výročí naší Charity i následný pěvecký doprovod slavnostní mše celebrované otcem Vitáskem dopadly nad očekávání dobře. Takže derniéra, o které se skepticky šeptalo, se nekonala. Naopak.

Při předadventním setkání zaměstnanců aplaudoval více než 130 lidmi zaplněný Jezuitský sklep ve Starém Městě pěvecky a hlavně choreograficky perfektně zvládnutému vystoupení. Hity jako Život je jen náhoda, Dominiku, Mackie Messer či závěrečná píseň Ten umí to, a ten zas tohle (s upraveným charitně budovatelským textem – pan Werich by se určitě nezlobil) navodily výbornou atmosféru této tradiční akce.

V předvánoční atmosféře následovalo krásné vystoupení pro seniory v Domově pokojného stáří v Boršicích, kde při závěrečné písni Byla cesta, byla ušlapaná, bylo hodně dojetí nejen mezi posluchači, ale i účinkujícími. A když se společně zazpívalo venku při rozsvícení vánočního stromu, mrazivé počasí nikdo ani nevnímal.

Ani v letošním roce CHRPA nezahálí a už chystá zajímavě pojaté vystoupení ke Dni matek. Písničky jsou zatím v utajení, ale určitě to bude zase velká zábava, jako vždy s ‚Chrpákama‘ bývá.

OCHUH

Dne prevence v Základní škole se i letos zúčastnila charitní zařízení

V rámci Dne prevence 30. ledna 2017 již pátý rok dostali pozvání prezentovat Charitu dvě zařízení: Centrum osobní asistence a Nízkoprahové zařízení Tulip. Jejich zástupci žákům 6. až 9. tříd Základní školy Za Alejí názorně předvedli náplň své práce a odpověděli na otázky studentů. Ve Dni prevence v této škole však v jiných třídách přednášeli také např. zástupci Policie ČR na téma Život v davu (o extrémismu a diváckém násilí na stadionech), SONS s tématem Život ve tmě nebo Kontaktní centrum UH s tématem Život s drogou.

Naše charitní téma bylo nazváno Život na vozíčku. Ve dvou blocích, dlouhých vždy 1,5 hodiny, jsme dětem povídali o sociálních službách, které naše Charita nabízí, seznámili jsme je s Tříkrálovou sbírkou a komu pomohou vybrané finance. Následovalo povídání o bariérách, zdravotních postiženích a omezeních, kompenzačních pomůckách, cestování na vozíčku vlakem, autobusem, tramvají a o člověku na vozíčku v přímém dopravním provozu. Děti si názorným způsobem mohly zkusit zvednout a manipulovat s nepohyblivým člověkem na vozíčku, čímž zjistily, že to vůbec není pro osobního asistenta jednoduché a k této práci je třeba nejen fyzického, ale i psychického vybavení člověka.

Nakonec jsme odpovídali na zvídavé dotazy dětí, některé si dokonce přišly pro osobní radu pro své blízké. Poté si žáci na školní chodbě mohli sami vyzkoušet jízdu na mechanickém vozíčku, přičemž jsme jim popřáli, aby tuhle zkušenost nikdy ve svém životě nemuseli zažít.

Dne prevence se rovněž účastnilo další charitní zařízení - Tulip. Vedoucí tohoto nízkoprahového zařízení Mgr. Josef Kostka se sociální pracovnicí představili žákům šestých tříd v rámci programu Život v krizové situaci zařízení Tulip. Seznámili je s poskytovanými službami a pomocí kazuistik jim přiblížili konkrétní roli služby v životě uživatelů. Společně strávený čas byl příjemný a všichni se již nyní těší na další spolupráci.

Bc. J. Vráblová

Sbírka pro Domácí zdravotní péči

Zástupci Oblastní charity Uherské Hradiště byli v pátek 27. 1. 2017 poděkovat za finanční dar dětem ze základní školy Červená cesta.

Finanční částka, čítající bezmála 10 000 Kč je určena pro Domácí zdravotní péči a především paliativní činnost. Poděkování bylo velmi emotivní a to především z důvodu, že částku darovaly děti. Žáci Základní školy Červená cesta v Kunovicích. Velmi zvláštní je výběr, kam peníze poputují. Byla nám však zodpovězena otázka: Proč zrovna paliativní péče? Děti byly natolik motivovány panem učitelem Vojtíkem, který jim osvětlil pojmy paliativní a hospicové péče, že neváhaly a samy se rozhodly, že darovat peníze na tuto činnost je opravdu správný krok. Jako malé poděkování jim ředitel Ing. Jiří Jakeš a vrchní sestra Domácí zdravotní péče Lenka Malušová předali drobné dárky, které pro ně vyrobili zaměstnanci Chráněné dílny Lidumila.

OCHUH

Charita Valašské Meziříčí

Klienti Centra Amika navštívili Městkou policii ve Valašském Meziříčí

Klienti Centra Amika měli možnost navštívit pátek 3. února služebnu Městské policie ve Valašském Meziříčí. O práci strážníků mají mnohdy lidé zkreslené představy a zájem se více dovědět o jejich činnosti má jistě spousta lidí. V rámci návštěvy si klienti prohlédli pracoviště, dozvěděli se více o působení městské policie, o její každodenní práci. Velký zájem byl o informace o moderních přístrojích a kamerovém systému, kterými je služebna městské policie vybavena. Dokonce si mohli vyzkoušet digitální detektor alkoholu. Strážníci se s klienty Amiky podělili také o zajímavé případy, se kterými se při své práci setkávají. Přednáška trvala téměř hodinu a byl ponechán také prostor pro dotazy. Klienti projevili velký zájem o probíraná témata a dostali odpovědi na široký okruh otázek. V závěru naší návštěvy jsme se setkali s policejním psem, který nedávno „posílil“ tým městské policie a na kterého se většina velmi těšila. Díky účasti na této jedinečné přednášce si klienti připomněli na jaká čísla tísňových linek se v případě potřeby obrátit, rozšířili své znalosti v této oblasti a v neposlední řadě posílili svou psychickou odolnost při kontaktu s jinými lidmi. Za skvělou spolupráci byli klienti odměněni upomínkovými předměty.

Městské policii ve Valašském Meziříčí ještě jednou velmi děkujeme za srdečné přijetí a za čas, který nám při své náročné práci věnovali.

Za Charitu Valašské Meziříčí
Martina Došková

Most mezi dítětem, rodiči a školou

Projekt Most mezi dítětem, rodiči a školou realizovala Charita Valašské Meziříčí v roce 2016 prostřednictvím Klubu Zeferino, které se věnuje převážně romským dětem od 6 do 15 let jejich věku. Hlavním cílem našeho projektu bylo udržet děti z rodin, které jsou ohroženy sociálním vyloučením, v hlavním vzdělávacím proudu tak, aby dostály nárokům běžné základní školy a aby si uvědomily důležitost vzdělání pro svůj další život. Tyto cíle se podařilo naplnit. Dětem, které navštěvují Klub Zeferino, byly nabídnuty doučovací aktivity, které jim pomohly překonat obtíže v průběhu povinné školní docházky. Další nabídka činností Klubu byla zaměřena na vyrovnání vzdělávacích asymetrií, na podporu školní úspěšnosti a také na prevenci předčasného ukončení vzdělávání dětí ze socio-kulturně znevýhodněného prostředí. Nezapomnělo se ani na realizaci výchovných volnočasových aktivit, které napomáhaly smysluplnému trávení volného času, vedly k harmonizaci osobnosti dítěte a v neposlední řadě sloužily k setkávání se světem mimo jejich komunitu. S velkým ohlasem se setkaly návštěvy tematicky zaměřených výchovně vzdělávacích programů v místním Muzeu v zámku Kinských. Děti se s radostí také zúčastnily Dne bez bariér, které pořádalo Valašské muzeum v přírodě v Rožnově pod Radhoštěm. S nadšením se zapojují také do různých soutěží. Větší děti se aktivně zúčastnily literární a výtvarné soutěže Romano Suno, ve které devět z nich získalo ocenění. Předávání cen, které se konalo v Praze, a které bylo spojeno s prohlídkou památek hlavního města, bylo pro zúčastněné velkým zážitkem.

Přínosem projektu, do kterého bylo zapojeno celkem 65 dětí, byla podpora jejich školní úspěšnosti, rozvoj kompetencí a do budoucna zvýšení možností uplatnění na trhu práce. Projekt měl dopad také na rodiče dětí a na učitele ZŠ Masarykova, v jejíž budově Klub Zeferino sídlí. Přínos pro učitele spatřujeme v tom, že díky pravidelné a důsledné přípravě na vyučování dětí v Klubu Zeferino, měli větší prostor pro kvalitní vzdělávání všech žáků dané třídy.

Závěrem je třeba říct, že cíle projektu Most mezi dítětem, rodiči a školou byly naplněny, v mnoha případech i překročeny, což je důkazem nejen úspěšnosti projektu, ale i existence Klubu Zeferino.

Za Charitu Valašské Meziříčí
Martina Došková

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Leden v Centru sociálně-materiální pomoci

V mrazivých dnech měsíce ledna se na Centrum sociálně materiální pomoci (CSMP), které provozuje Charita Valašské Meziříčí, obrátilo s žádostí o pomoc 40 lidí. U čtyř z nich byla vyřízena či se vyřizuje přímá finanční pomoc z Tříkrálové sbírky. Zbývajícím 36 lidem byla poskytnuta pomoc v podobě potravin a hygienických pomůcek nebo bezplatně vydáno teplé oblečení. „Jedná se především o lidi bez domova, lidi dlouhodobě nezaměstnané, dlouhodobě vážně nemocné, matky a rodiny s dětmi v těžké životní situaci a lidi splácející z minimálního příjmu dluhy," sdělila sociální pracovnice Centra Ludmila Kubjátová. U všech těchto lidí bylo poskytování pomoci doprovázeno sociálním šetřením a odkazem na spolupráci s příslušnou sociální službou, aby pokračovali či započali s řešením své situace.

Celkově bylo vydáno přes 400 kg potravin z potravinové sbírky, 137 kusů oblečení a obuvi, a 25 kusů hygienického zboží. CSMP také poskytuje některé potraviny Dennímu centru pro lidi bez domova, do Domova pokojného stáří ve Valašské Bystřici, či na jednorázové aktivity dětem do klubu Zeferino a do Nízkoprahového zařízení pro děti a mládež Zastávka.

„Naše CSMP je zapojeno do Operačního programu Potravinová a materiální pomoc projektu FEAD, v rámci něhož bylo rozdáno lidem bez domova, lidem ohroženým ztrátou bydlení a rodinám v krizové situaci 49 potravinových a 36 hygienických balíčků. Jsme zapojeni také do pokračování tohoto projektu, kde ve spolupráci s Potravinovou bankou bude distribuována potravinová a materiální pomoc lidem a rodinám v nouzi," řekla L. Kubjátová.

CSMP nově zavedlo terénní formu práce, kdy ve spolupráci s farními a obecními úřady je poskytována pomoc lidem ve vzdálenějších městech a obcích, kteří se vzhledem ke své situaci nemohou osobně dostavit do Centra. Cílem je poskytnout naši pomoc tam, kde je nejvíce potřeba.

Martina Došková

Návštěva Bertíka v Zastávce

Je již tradicí, že naše Nízkoprahové zařízení pro děti a mládež navštíví párkrát do roka Lenka Maňáková se svým psem Bertíkem, která se věnuje výcviku canisterapie, jenž zaštiťuje organizace Podané ruce. V rámci těchto lekcí se klienti

zařízení mohou seznámit s chovem a výcvikem psů. Protože v každém roce je složení našich klientů jiné, jsou tyto výcviky pro některé stále novinkou a klienti se na setkání s Bertíkem vždy velmi těší. Lenka dokáže všechny přítomné zaujmout ať už povídáním o této němé tváři, tak i předvedením samotného výcviku. Nejvíce všichni vždy ocení, když si jednotlivé povely mohou vyzkoušet také sami. Pro mnohé z nich je takovéto setkání s vycvičeným psem první v životě a inspirací k vlastnímu chovu psů. Pro jiné jsou zase tyto návštěvy obohacením zejména pro to, že se psů bojí a poté, co mají možnost se seznámit s takto vycvičeným psem a získají také informace o výcviku a chovu psů vůbec, jsou schopni své obavy eliminovat. Výhrou pro nás všechny pak je, když si chtějí pejska pohladit bez obav z ublížení. V loňském roce jsme se také věnovali tomu, jak se bránit napadení psa a klienti měli možnost vyslechnout si, co obvykle takovémuto chování u psů předchází. Tato beseda vzbudila u klientů velký zájem.
Každý rok se tak Lenka s Bertíkem snaží reagovat na zájem klientů a svůj program jim přizpůsobují. Tento krok velmi oceňujeme a těšíme se na spolupráci i v letech dalších.

Pavla Koláčková,
vedoucí NZDM Zastávka

Charita Vsetín

Tříkrálové koledování ve Vsetíně

Protože předpovědi meteorologů hlásily na začátek ledna silné mrazy, kladli jsme si v Charitě otázku, jak to vlastně s koledováním v tomto roce bude vypadat. Snažili jsme se nic neponechat náhodě, oslovili jsme školy, skauty, mládež z farnosti, rodinné příslušníky, přátele i známé. Přihlášek se nám vrátilo poměrně hodně, ale přesto zůstávala nejistota, kolik dětí i vedoucích na poslední chvíli onemocní nebo to kvůli zimě vzdá. Nakonec jsme však byli velmi mile překvapeni. Pojďme se tedy společně poohlédnout za tím, jak celé koledování u nás „na Vsetíně“ probíhalo.
V pátek 6. ledna, v den slavnosti Zjevení Páně (lidově Tří králů) se už od 12 hodin začínaly do pastoračního centra vedle budovy Charity postupně trousit skupinky dětí. Díky velkorysému daru společností KS – program, spol. s.r.o.; Kotrla a.s. a šikovným rukám pracovníků Lipty – TDP a.s. mohli být všichni koledníci ustrojeni do krásných „brokátových“ plášťů tří králů či mudrců z Východu, kteří kdysi před dvěma tisíciletími přišli obdarovat právě narozeného Ježíška v Betlémě. Naši novodobí „tři králové“ se po požehnání v kostele a společném fotografování rozešli do ulic města Vsetína předat jeho obyvatelům radostné poselství Vánoc, potěšit je zpěvem koled, přáním všeho dobrého v novém roce, obdarovat drobným dárkem – cukříky a kalendáříky s motivy Tříkrálové sbírky a samozřejmě poprosit o příspěvek na pomoc potřebným. „Do terénu“ s pečlivě vypracovanými mapkami, na kterých měli označené trasy, odvážně vyrazilo 28 skupinek malých i velkých koledníků. Vraceli se s větrem a mrazem ošlehanými tvářemi a vyprávěli, jak je mnoho lidí vlídně přijalo a obdarovalo nejenom příspěvkem do pokladničky, ale i sladkostmi či ovocem. V příjemně vyhřátém pastoračním centru pro ně bylo připraveno bohaté občerstvení – gulášová polévka, různé druhy pečiva, koláče, záviny, jednohubky a především

teplý čaj na zahřátí a doplnění potřebných tekutin. Toto občerstvení bylo zajištěno díky štědrosti našich dlouholetých dárců – pekárně Sorpek; paní Krmenčíkové a Jídelně Sklář; Střední průmyslové škole Vsetín; a také pekárně Střelná.
V noci z pátku na sobotu klesla teplota v některých místech až na 22 stupňů pod nulou. Obávali jsme se, že takový mráz děti opravdu odradí, ale nestalo se tak. K našemu údivu začínaly první z nich přicházet hned ráno po osmé hodině a proud dětí i dospělých neustával až do devíti, takže se nakonec sešlo celých 18 skupin, které se vydaly na místa, kam předcházející den už koledníci dojít nestačili. Charitní pracovníci obětavě skupinky koledníčků rozváželi do okrajových částí města a pak pro ně na zavolání opět přijížděli, aby je co nejrychleji přepravili zpět do tepla. Děti i dospělí se vraceli spokojení, plní zážitků a dobrých pocitů, že tímto konkrétním činem přispěli mnoha potřebným lidem v nouzi.

Celkový výsledek Tříkrálové sbírky je více než potěšující, ve Vsetíně lidé svou štědrostí přispěli částkou 253 906 Kč a ve 25 přilehlých obcích to bylo úžasných 708 040 Kč. Celková vykoledovaná částka je tedy úctyhodných 961 946 Kč.
Naše velké poděkování patří všem, kteří se na realizaci sbírky jakýmkoliv způsobem podíleli – ČSAD a.s. za poskytnutí veřejné dopravy pro koledníky zdarma; Papírnictví Olšák za pěkné dárečky pro koledníky; společnosti Austin Detonator, s.r.o. za finanční pomoc; městu Vsetín a také mnohým ochotným dobrovolníkům z řad našich spolupracovníků, rodinných příslušníků a přátel.
Jednotlivé záběry z přípravy a průběhu koledování, které pro nás nafotil pan Radovan Kocúrek, kterému také velmi děkujeme, si můžete prohlédnout ve fotogalerii na našich webových stránkách.

Marta Koňaříková,
pastorační asistent Charity Vsetín

Mimoškolní příprava Sidera Charity Vsetín – zhodnocení 1. pololetí

Zdárně jsme ukončili 1. pololetí školního roku 2016/2017 v Mimoškolní přípravě Sidera, Charita Vsetín. Pedagogický pracovník, asistent pro práci s dětmi a dobrovolníci, tito všichni se podíleli na zdokonalování znalostí dětí ze sociálně znevýhodněných rodin. Věnovali jsme se dostudování a procvičování „problémového“ učiva, jako je matematika, český jazyk, angličtina, psaní diktátů, či vyhotovování referátů z vlastivědy, dějepisu a přírodovědy. Snažíme se o pohodovou atmosféru a výuku formou hry, což se dětem líbí a dle jejich hodnocení navštěvují MP Sidera velmi rádi. Když pak přibude nějaká jednička v žákovské knížce nebo lepší známka na vysvědčení, je radost oboustranná.
V listopadu jsme v rámci vzdělávacího modulu cestovali do Školní družiny ve Francově Lhotě a v lednu nás zase v MP Sideře navštívila Školní družina ze ZŠ Sychrov. Pro děti jsme v obou aktivitách připravili modul Zdravovědy. Tato aktivita děti velmi zaujala, naučili se jak reagovat při úraze či popálení, prokázali, že během teoretické části modulů byli pozorní. V praktické části s přehledem ukázali své odborné vědomosti, ale i komunikační zručnosti. V listopadu jsme ještě připravili pro děti z NZDM Zrnko modul Dopravní výchovy, kde si děti vyzkoušely jízdu na novém kole, naučili se důležité značky a zdolávání překážek. Na závěr si zahrály hry podle modulu.
Na konci ledna se ve vzdělávací místnosti uskutečnil Trh odměn, určený dětem, které pravidelně navštěvovaly MP Sidera v 1. pololetí. Díky razítkům, které získaly za svou snahu, si mohly za „siderácké“ peníze koupit různé pomůcky do školy, bločky, psací a kreslící potřeby, malé hry atd. Cílem trhu odměn je mimo jiné i budování jejich finanční gramotnosti a motivace k dalšímu studiu.
Tato práce má velký smysl jak pro děti ze sociálně znevýhodněných rodin, tak pro samotné vyučující, které práce naplňuje, jelikož výsledky mluví za vše. Nedovedu si představit, že by

toto zařízení ukončilo svou činnost, která je pro děti nepostradatelným přínosem.

Dita Špůrková,
asistent pro práci s dětmi,
Mimoškolní příprava Sidera

Tato aktivita souvisí se zabezpečením udržitelnosti grantového projektu OP VK „Vzdělání – cesta k úspěchu“ registrační číslo projektu: CZ.1.07/1.2.08/04.0012

Charita Zábřeh

Uživatelé Denního stacionáře Okýnko si vyzkoušeli, jaké to je být „na prknech, která znamenají svět“

Díky podpoře Ministerstva kultury ČR realizoval Denní stacionář Okýnko v loňském roce projekt „Divadelní Okýnko“. Patnáct uživatelů stacionáře mělo možnost formou divadla prezentovat na dvou veřejných vystoupeních své schopnosti a dovednosti.
Především pro děti z mateřských školek si uživatelé připravili jednoduchý pohádkový příběh o ježkovi, který tančí tak rád, až z něho jeho okolí šílí. Uživatelé v rolích jednotlivých představitelů se pod vedením lektora stávali samotnými tvůrci svých postav. Při vystoupení vtahovali děti do děje, ty se tak stávaly součástí představení a přirozeně spolu s uživateli komunikovaly. Děti měly možnost blíže poznat osoby s mentálním postižením a přestat vnímat bariéry. Nad celým pohádkovým příběhem se navíc klenula krásná metafora o přijetí a pochopení, o potřebě

nebýt sám. Druhým příběhem, který v rámci projektu uživatelé nacvičili, bylo divadelní zpracování biblického příběhu Noemova archa. Toto představení bylo sice určeno staršímu divákovi, se zaujetím jej však sledovaly i děti z mateřských školek. Pro samotné uživatele bylo pohybově i prezentačně náročnější, a bylo pro ně tedy velkou výzvou, které se zhostili na výbornou. Druhé veřejné vystoupení bylo určeno studentům Střední školy sociální péče a služeb Zábřeh. Po vystoupení následovala živá diskuze se studenty o tom, jak probíhala realizace projektu, jaká byla pozitiva takovéto práce a co to přineslo samotným uživatelům i divákům. Na závěr byli herci z Okýnka pozváni k účasti na divadelním projektu školy s názvem „Všichni na podium“, kde se umělecky prezentují lidé s postižením, a který je určen pro veřejnost. Již nyní se tedy můžete těšit na další vystoupení herců z Okýnka.

MINISTERSTVO KULTURY

Jana Skalická, propagace

Vystoupení byla realizována v rámci projektu Divadelní Okýnko, podpořeného Ministerstvem kultury ČR v rámci programu Kulturní aktivity zdravotně postižených občanů a seniorů. Za podporu mnohokrát děkujeme!

Benefiční ples Charity podpoří zahradní terapii klientů Domovinky

Pobavení a podporu dobré věci přinesl letošní sedmnáctý ples Charity Zábřeh. Výtěžek večera, který znásobí Nadace Divoké husy, použije Charita na pořízení vyvýšených záhonků, mobilních truhlíků pro zahradní terapii klientů a úpravu terénu denního stacionáře Domovinka.

Benefičním večerem, který proběhl v pátek 3. února v Katolickém domě, navázala Charita na předchozí tradici využít výtěžek k další pomoci. Loni jím podpořila studenty zábřežského gymnázia v jejich snažení pomáhat hendikepovanému Kubíkovi. Letos vyplní přání uživatelům Domovinky - seniorům, lidem s demencí a osobám upoutaným na invalidní vozík – na smysluplnou a vítanou práci na zahradě, která byla doposud takřka nemožná.

„Speciální záhony a truhlíky zajistí našim uživatelům bližší kontakt s přírodou. Při pletí, zalévání a sklízení se nebudou muset namáhavě ohýbat,“ přiblížila využití nového vybavení vedoucí stacionáře Daniela Chrobáková a doplnila: „Prostřednictvím podnětů, kterými v případě zahradní terapie mohou být vůně bylinek a rostlin, zpěv ptáků nebo práce s hlínou, budeme schopni vyvolat vzpomínky, umožnit verbální či neverbální komunikaci a probudit paměť. Velký význam tedy přináší zahradní terapie také pro osoby s demencí.“

Společenský večer již tradičně nabídl dobrou kuchyni, hudbu i doprovodný program v podání taneční školy Crusado Zábřeh a světelné show Jiřího Badala a Josefa Grunda. Návštěvníci si mohli z plesu odnést také zajímavou cenu z tomboly nebo si vybrat drobnost z charitního blešáku. Hlavní cenu, retro jízdní kolo, si z velké tomboly odvezla šťastná výherkyně chvilku před půlnocí.

Samotná účast byla sice o něco nižší než v loňském roce, podpořit pořadatele přišlo nakonec 135 platících návštěvníků, na útratě

pro dobrou věc však nikdo nešetřil. Část výtěžku z letošního 15. mezinárodního sportovního plesu předal v průběhu večera řediteli Charity předseda spolku Burčáci Zábřeh Ing. Petr Hošek. Po sečtení výnosů a odečtení nákladů zůstal velmi pěkný zisk 53 tisíc korun a to i díky řadě finančních nebo materiálních darů, které regionální firmy věnovaly ve prospěch konání benefice. Uvedenou částku se zavázala zdvojnásobit pražská Nadace Divoké husy, která podporuje snahy o samofinancování neziskových organizací, formou příspěvku na jejich benefiční akce. Naposledy podpořila benefici zábřežské Charity v roce 2014, kdy se z výtěžku plesu zakoupily kompenzační pomůcky – invalidní vozík, vanový elektrický zvedák a elektrická polohovací postel.

Vybavení z celkového předpokládaného výtěžku 106 tisíc korun chce Charita pořídit ještě v jarních měsících, aby je mohli uživatelé Domovinky začít využívat co nejdříve.
„Děkujeme všem návštěvníkům plesu za účast i podporu. Také těm, kteří se spolupodíleli na přípravě, organizaci i průběhu celého večera, a také všem sponzorům a dárcům, kteří věnovali ceny do tomboly, podíleli se na občerstvení nebo darovali prostředky na výtěžek plesu. Především ale děkujeme Nadaci Divoké husy za její rozhodnutí naši akci podpořit," poděkovala na závěr Jana Skalická ze zábřežské Charity.

NADACE DIVOKÉ HUSY

jska

Charita Zlín

Tříkrálová sbírka na Zlínsku

Už když do Tří králů zbývaly tři dny, byli zlínští králové dokonale připraveni!

Zlínský kraj, v pravé poledne v den svátku Tří králů

Sídlo zlínského kraje navštívili tříkráloví koledníci. Přátelským setkáním se členy Rady Zlínského kraje Michaelou Blahovou, Miroslavem Kašným a Janem Pijáčkem, a především pak přijetím u hejtmana Zlínského kraje Jiřího Čunka byla ve Zlínském kraji symbolicky zahájena letošní Tříkrálová sbírka, významná dobročinná akce pořádaná Charitou Česká republika s cílem získat od dobrovolných dárců finanční příspěvky na přímou pomoc sociálně potřebným v konkrétních regionech. Tři králové, kteří letos do sídla Zlínského kraje přijeli na koloběžkách, popřáli a zazpívali koledu a nad dveře některých pracoven napsali nápis K+M+B+ 2017, tedy „Christus mansionem benedicat" neboli „Kriste, požehnej tomuto domu".

První hosté na radnici? Králové. A přijeli na koloběžkách

Ani velvyslanec, ani třeba prezident. První oficiální návštěvou radnice v roce 2017 byli… Tři králové…
Nešlo o skutečné monarchy, ale o koledníky zahajující letošní Tříkrálovou sbírku. „Moc jsem se na jejich návštěvu těšil, je to vždy příjemný začátek roku. Navíc tato akce pomáhá potřebným a proto má naši plnou podporu," sdělil primátor Miroslav Adámek, který společně se svými náměstky Kateřinou Francovou a Jiřím Korcem návštěvu přijal.

Tříkrálové putování městem finančně podpořilo statutární město Zlín.

Královské sobotní ráno ve zlínském kostele sv. Filipa a Jakuba

Příchozím polévku nabídly zlínské osobnosti

Tříkrálová polévka z rukou zlínských osobností plnila několik funkcí. Především od deváté ranní až do poledne skutečně zahřívala. Začínali jsme na -19°C . Příchozím nabídly polévku osobnosti Zlínska - Bc. Kateřina Francová – náměstkyně

primátora SMZ, MUDr. Miroslav Adámek – primátor SMZ, Ing. et Ing. Jiří Korec – náměstek primátora SMZ, RNDr. Josef Němý - ředitel Filharmonie Bohuslava Martinů, PhDr. Ondřej Andrys, MAE – náměstek ústředního školního inspektora, Andrea Kratinová – redaktorka ČRo Brno, MUDr. Vladimír Řihák – primář KNTB, Michaela Blahová – radní ZK, Libor Vranka - národní prodejní manažer Sodexo Benefity, Mons. Ivan Fišar – Zlínský děkan, P. Pavel Glogar - správce farnosti PMPK, Ing. Lubomír Matoušek – ředitel Steza Zlín, SPOL. s. r. o., Ing. Josef Kocháň – ředitel DSZO s.r.o., Bc. Stanislav Daniel – poradce Asociace krajů ČR, Gabriela Netopilová – redaktorka ČT. Děkujeme!

Tříkrálový festival finančně podpořilo statutární město Zlín, technicky farnost Panny Marie Pomocnice křesťanů.

Zlínský Tříkrálový festival

Už jste zažili festival s kvalitní živou hudbou při mínus devatenácti? My ano a česká bluegrassová skupina Poutníci si taktéž ve Zlíně střihla mrazivou premiéru. Do Brna posíláme velké díky, že to pánové nevzdali a svými hudebními peckami potěšili všechny přítomné hned ve dvou vstupech!

V dokonalém zimním počasí při Tříkrálovém festivalu k židlím či mikrofonům nepřimrzli ani další hosté, Radek Štětkář a Bubenice z Příluka. Nejen, že nepřimrzli, ale hudbou rozpohybovali všechny posluchače :-). I jim patří velký dík, že přijali pozvání!

A na Tříkrálovém festivalu nechyběly ani lidové, pro Valašsko typické nástroje. Přijela s nimi skvělá cimbálová muzika Pavéska. Díky!

Tříkrálový festival s moravskou zabíjačkou. Díky všem, kteří se zasloužili o skvělý průběh a atmosféru, byť vše mrzlo nejen pod rukama…

Když se pečovatelky vydají jako královny za koledou …

„My tři králové jdeme k vám," notují zlínské pečovatelky na chodbě jednoho z panelových domů a zvoní na zvonek. Nikdo neotevírá. Kroky míří k dalším dveřím. Otevírá bělovlasá žena, je více než zřejmé, že má lehce znehybněnou jednu stranu těla. Usměje se na děvčata a jejich dětský doprovod, vyslechne koledu, přispěje mincí. A vysloví přání: „Prosím vás, navštivte moji

sousedku, ona na vás každý rok čeká. Víte, je osamělá, pomáhám jí s péčí o sebe samu, ale vidíte, že už také nejsem zrovna fit.“ Na odpověď královen, že marně zvonily, reaguje pobídkou, že paní není zamčena, ať do bytu klidně vstoupí. Sama je ráda doprovodí. V malém bytě seděla na posteli shrbená starší žena. Bylo více než zřejmé, že pomoc skutečně potřebuje. Nebylo potřeba příliš mluvit. Děvčata, pečovatelky, se pouze na sebe podívaly a daly se do práce. Během půl hodinky měla žena připravenu svačinu, uvařen čaj, poklizen pokoj, v němž tráví svůj veškerý čas. Dvě pečovatelky byt spolu s dětmi opustily, aby třetí královna poskytla paní osobní hygienu. „Jsem šťastná, že chodíme na koledu. Každý rok zažijeme něco neobvyklého. Dnes se mi bude tak krásně usínat,“ reagovala na setkání královna pečovatelka, paní Michaela.
Tímto příběh nekončí. Děvčata paní ujistily, že ji v následujícím týdnu navštíví sociální pracovnice, aby ji seznámily s možnostmi pomoci nejen ze strany pečovatelské služby.
Královny byly skutečně posly dobrých zpráv.

Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka Charity Zlín

Králové si museli pospíšit. Domov pro seniory bude od zítřka z důvodu chřipky uzavřen

Když před deseti lety zavítali králové do zlínského domova pro seniory, a to i na oddělení ležících pacientů, byli i tací, kteří nad touto poutí kroutili hlavou. Králové to naštěstí ani jeden rok nevzdali. Díky tomu jsou pravidelně obohacováni o silná, hluboká, veselá, ale i ta méně usměvavá setkání, na která se nedá zapomenout. Ti méně otevření jen mohou litovat, že ve svém životě nic takového nezažili. Jiní si zase díky vyprávění králů uvědomí, jak krásné je otevřít nejen oči, ale i srdce.
Tak jako když už králové vyšlápli nějaký schod a zamířili ke dveřím bytů v domově, potkali na chodbě sedící obyvatelku: „Chlapci, zajděte tady do toho pokoje. Víte, ona paní je už stará. Devadesát tři roky už má.“ Králové po sobě mrkli: „To víte, že se za paní zastavíme. A můžeme se zeptat, Vám je kolik roků?“ Paní se tak trochu nechápavě na krále otočila a povídá: „Mně? No osmdesát devět!“
Při odchodu králů z pánského pokoje bylo na jejich adresu vysloveno přání hodně šikovných děvčat. Na to však jeden z nich musel zareagovat: „Pane, víte, ona nás tady doprovází moje manželka. Pán se zarazí a povídá: „Aha, tak to nic. Beru zpět.“
S nadšením králové putovali byt od bytu, pokoj od pokoje, s každým navštíveným pronesli slovo, položili si vzájemně třeba i otázku. A na tu, ohledně místa narození, paní odpověděla: „No přece doma. A jestli chcete vědět, kolik mám roků, tak to nevím, Kdo si to má pamatovat. Narodila jsem se 11. dubna 1914. Ale chlapci, přijdete za mnou ještě párkrát, že ano.“
O jednom z posledních setkání v domově s devadesátiletou paní, která ve svém profesním životě šila v divadle kostýmy, jeden

z králů říká: „Paní pohlédla na naše královské pláště, které máme zapůjčeny z našeho zlínského divadla a povídá: ‚Zdenku, tyhle kostýmy neznám, ty jsem nešila‘. - Proč o tom mluvím? Protože moje jméno nebylo během setkání s ní vysloveno. Ale moje maminka pracovala v divadle, tak snad podoba s ní způsobila, že se vzpomínky na dobu minulou u paní nějak propojily …“
P. S. Tito králové už kralují osmnáct let. Začali ve svých osmnácti letech. Takže v den koledy, při -18 °C, se stali plnoletými. Gratulujeme a děkujeme!

Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka Charity Zlín

Zlínské ´Tipovačky´ určené nejen králům, ale i široké veřejnosti

POČASÍ v den svátku Tří králů v 16hodin odpoledne ve Zlíně

- nejpřesnějším tipařem a Rosničkou 3k2017 je pan Aleš Kinc z Lukova, jeho tip -4° C, skutečnost -9,6 °C

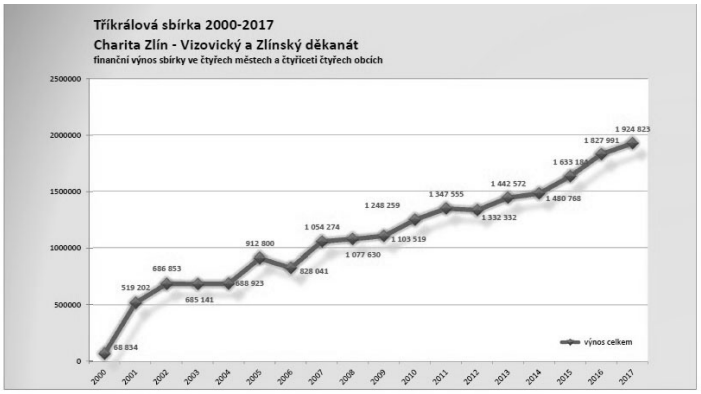

POČET SKUPINEK zaregistrovaných v 3k2017 Charitou Zlín

- nejpřesnějším tipařem je pan Rudolf Bartek ze Zlína, jeho tip 277, skutečnost 322

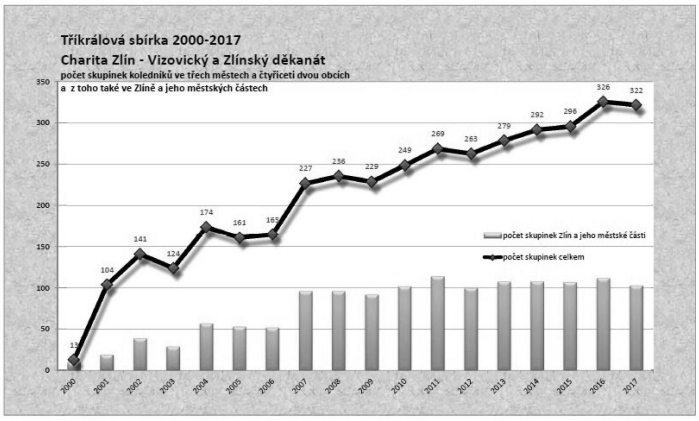

TOP bankovka, která bude v aktuální zlínské sbírce převažovat

- TOP bankovkou je na Zlínsku stokoruna, kterou nikdo netipoval

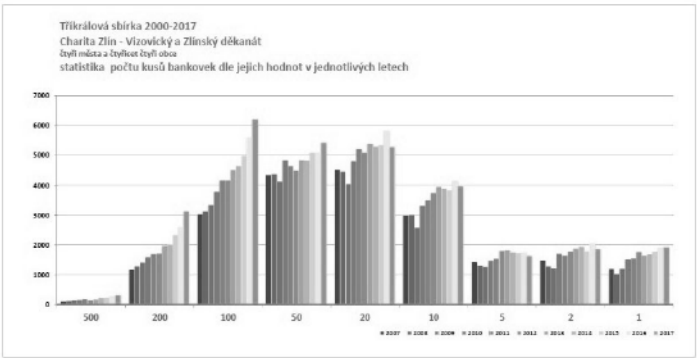

HMOTNOST všech mincí, které v aktuální sbírce zlínská Charita předá do banky

- nejpřesnějším tipařem je Petra Tirpák Skřivánková ze Zlína, její tip 158 kg, skutečnost 144,53 kg

VÝSLEDNÁ ČÁSTKA Tříkrálové sbírky na Zlínsku, bez výnosu DMS a poštovních poukázek

- nejpřesnější tipařkou je Pavla Sýkorová ze Želechovic nad Dřevnicí, její tip 1 927 991 Kč, skutečnost 1 924 823 Kč

Všichni úspěšní tipující získali hodnotné odměny:
HP - TRONIC, spol. s r.o. , OXALIS, spol. s r.o. , statutární město Zlín, Michal Cepek, Svah Zlín, provozovatel A.J.Š. s.r.o., Charita Zlín

Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka Charity Zlín

´FOŤTE!´ tříkrálovou koledu

Již jedenáct let vyslovovaná výzva zlínským králům. Již jedenácté hledání vítězů. O nich každoročně rozhoduje odborná porota, ale i veřejnost prostřednictvím INTERNETOVÉHO hlasování. To bylo ukončeno den před oficiálním vyhlášením výsledků.
O vítězi rozhodlo celkem 682 hlasujících, resp. klikajících.
182 kliků získaly sněhem zasypané Adéla, Michaela a Simona z Mysločovic, 160 hlasů věnovali příznivci zlínským královnám Adéle, Adrianě a Ivaně. Gratulujeme a děkujeme, že s námi soutěžíte.
A jak rozhodla odborná porota?
Bohužel ne všem se podařilo naplnit zadání letošníhoročníku: „děkujeme za ty dary“
A proto možná i porota se od hledání záběrů kopírující téma nakonec mírně odklonila.
Děkujeme jim tedy mnohokrát, že se ujali nelehkého úkolu, děkujeme králům, že i v mrazech nenechali doma fotoaparáty, děkujeme sponzorům, kteří věnovali hodnotné ceny:
Golden Apple Cinema, a.s., HP - TRONIC, spol. s r.o., OXALIS, spol. s r.o., statutární město Zlín, Michal Cepek, Svah Zlín, provozovatel A.J.Š. S.r.o., Charita Zlín

Více na http://www.zlin.charita.cz/trikralova-sbirka-na-zlinsku/trikralove-aktuality/fotte-trikralovou-sbirku-2017/

1. místo Zdeněk, Milan a Jaromír, Zlín, DS Burešov a Nivy (89 bodů)

2. místo Králové si polepšili, už mají tři poníky, Sazovice (65 bodů)

3. místo Adéla, Michaela a Simona, Mysločovice (59 bodů)

4. místo Pavla, Eliška a Anežka, Želechovice nad Dřevnicí (47 bodů)

U nás je dopočítáno

Mráz a chřipková epidemie. Dva faktory, které mohly ovlivnit letošní Tříkrálovou sbírku nejen na Zlínsku. Zdá se však, že tomu tak nebylo. Alespoň tak to vnímáme ve zlínské Charitě, kde jsme opět realizovali sbírku v téměř pěti desítkách měst a obcí.

V prvním týdnu nového roku vyšla u nás do ulic skoro tisícovka Kašparů, Melicharů a Baltazarů, aby koledovali do zapečetěných pokladniček nikoliv pro sebe, ale ve prospěch lidí v nepříznivé životní situaci. A opět se potvrdilo, že realizovat takovýto projekt má smysl.

Letošní výnos sbírky v Charitě Zlín překonal loňský výtěžek o téměř jedno sto tisíc korun. V pokladničkách se ukrýval 1 924 823 koruny české. Popravdě, našly se v nich tu a tam i mince, ať již slovenské, ruské a rumunské, či neplatné české padesátníky, které pochopitelně nemohly být akceptovány, stejně jako placky do nákupních vozíků. To potvrzuje, že jsme národ veselý a hravý. Finance, které se pořadateli sbírky, tedy Charitě Zlín vrátí, budou rozděleny do několika záměrů. Tím nejvýznamnějším (minimálně 500 000 Kč) je tzv. přímá pomoc sociálně potřebným prioritně v regionu, opětovně bude podpořena také Nemocnice Milosrdných bratří Vizovice, kde chtějí pořídit do dalších pater dorozumívací zařízení mezi personálem a pacienty. Z výnosu bude také obnoveno vybavení azylového domu a podpořena terénní pečovatelská služba.

Že díky štědrým dárcům a koledníkům Charity v zemi pomáhají potřebným, bylo řečeno. Sbírka však není pouze o financích. Králové zažívají, spolu s dárci, silná, hluboká, veselá, ale i ta méně usměvavá setkání, na která se nedá zapomenout. Ti méně otevření jen mohou litovat, že ve svém životě nic takového nezažili. Jiní si zase díky vyprávění králů uvědomí, jak krásné je otevřít nejen oči, ale i srdce.

Přehled výnosu sbírky ve čtyřech městech a čtyřiceti čtyřech obcích na Zlínsku je na stránkách zlínské Charity či Tříkrálové sbírky.

Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka

Královské odměny

A že Jirka umíííí!!! A když někdo umíííí, pak je to supééér! A co je hlavní - divadlo Malá scéna vydrželo doslova královský nápor. A králové se královsky bavili :-) Díííkýýý, bylo to huuustýýý :-), byl to mazéééééc!

A to díky vstřícnosti HC PSG Zlín, z.s. A aby nás bylo víc, pozvali jsme i koledníky otrokovické Charity.

Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka Charity Zlín
zdroj foto - Charita Zlín

Mladí manželé přispěli do kasičky. Za pár dnů jejich domek zasáhl požár

Dopis z farního dobrovolného střediska Všemina

I když poslední adventní čas je minulostí a králové již zmizeli z ulic, milý pozdrav, zmiňující obé, vždy potěší. Nejde však jen o radosti, jak pisatelka uvádí v závěru dopisu. Rekonstruovaný domek mladé rodiny totiž zasáhl požár. Pomáhali lidé z obce, farnosti. Díky třem králům může pomáhat i zlínská Charita.

„Paní Frolková, moc děkuji za zaslané přání, které mne potěšilo. Dovolte tedy, abych i já se Vám svěřila, jak jsme trávili uplynulý zimní čas u nás ve Všemině. V adventu jsme napekly perníkové svícínky, doplnily je o čajovou svíčku a s takovýmto malým pozdravem jsme navštívily všechny farníky, kteří už nemohou dojít do kostela. Bylo jich více než třicet. To byly obohacující chvíle.

Po svátcích, kdy začal pomalu na dveře klepat tříkrálový svátek, jsme se pustily do dalšího tvoření. Švadlenky nám pomohly sehnat látku na oblečení pro tříkrálové koledníky a hned po Novém roce se ušilo oblečení pro osm skupinek našich všeminských koledníků. V pátek večer po mši svaté, v den svátku Tří králů, každé skupince paní matrikářka předala tašky a pokladničky a my jsme je zase oblekly. Moc jim to všem slušelo a zvláště ti nejmenší se už nemohli dočkat koledy. Já se ale bála, že rodiče nebudou chtít děti posílat do mrazivého sobotního koledování, ale vše proběhlo v pořádku. Lidé zvali koledníky na čaj a cukroví. A všichni společně prožili naplněný den.

Tyto doznívající radosti nám všem narušila událost u našich blízkých. Včera v poledne jim vyhořela ložnice, koupelna, chodba, v postupně rekonstruovaném domku. Je dobře, že ihned přijela paní starostka, poslala pracovníky obecního úřadu s traktorem a vlekem, společně vyházeli ohořelé věci a pomohli maminku se třemi dětmi, která je s nimi doma, odstěhovat k příbuzným. A celá rekonstrukce musí začít znovu. Prosím Pána, aby jim poslal obětavé pomocníky a nenechal je na holičkách.

Maria, pomoz, přišel čas.

S úctou Jarmila Maliňáková"

Rodinu, jejichž domek zasáhl požár, navštívili v doprovodu vizovického děkana P. Josefa Rosenberga pracovníci zlínské Charity, na místě vykonali sociální šetření a ihned nabídli rodině materiální pomoc. V tomto případě nepůjde o podporu jednorázovou.

Tříkrálová sbírka opět pomáhá!

Děkujeme všem, kteří se na tomto velkolepém projektu podílejí.

Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka

Lucerničky pro Anetku

opět vyráběli uživatelé a pracovníci Domovinky-centra denních služeb pro seniory Charity Zlín. Benefiční prodej se uskutečnil na zlínském náměstí Míru o čtvrté adventní neděli a následující čtvrtek, kdy se konal poslední program z dvacet pět dnů trvajícího cyklu Vánoční Zlín, kdy si lidé v lucerničce mohli odnést i Betlémské světlo z rukou skautů. Výtěžek

benefičního prodeje ve výši 10 085 Kč putoval na účet veřejné sbírky určené na podporu léčby Anetky, malé slečny s onemocněním SMA.

Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka

Nejen senioři se setkali s místopředsedou poslanecké sněmovny a krajskou radní

Domovinku - zlínské centrum denních služeb pro seniory navštívil místopředseda Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR Jan Bartošek, jehož doprovázela radní Zlínského kraje Michaela Blahová. Příležitost pozdravit se s nimi, podebatovat o sociálních službách i terénní ošetřovatelské, mělo také vedení organizace. Poděkování za příjemné setkání. Článek „Další rozvoj sociálních služeb byl tématem návštěvy ve zlínském kraji“ popisující návštěvu pana místopředsedy zveřejněn na stránkách kr-zlinsky.cz; video ze setkání https://www.youtube.com/embed/nELfMQUnqMo

Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka

CARITAS – VOŠ sociální Olomouc

Handicap jako dar – poselství, které přineslo adventní vkládání kamenů do Sochy příběhů

Dvanáct nových kamenů symbolizujících lidské osudy vložili studenti do Sochy příběhů na nádvoří CARITAS – Vyšší odborné školy sociální Olomouc. Slavnost se uskutečnila ve čtvrtek 15. prosince od 10:00 za účasti představitelů Cyrilometodějské teologické fakulty, Centra pro školy Arcibiskupství olomouckého i Arcidiecézní charity Olomouc.

Studenti 3. ročníku Charitativní a sociální práce se vrátili po 8 týdnech praxe v neziskových organizacích a zařízeních sociálních služeb v České republice, ale i ve Velké Británii, Německu, Nizozemí, USA či na Slovensku. Právě ze svých praxí přivezli do školy v centru Olomouce kameny, které symbolicky nesou silné osudy lidí, se kterými se setkali. Vložili je do dřevěné skulptury a připomněli tak v adventní čas význam pomoci potřebným.

„Philip má otevřené srdce, plné lásky, radosti a bezelstnosti. Taková bych chtěla v šedesáti být i já, říkám si. Ale dokážeme tací být i my ‚zdraví‘? Dokážeme být radostní, milující, starostliví a bezelstní? Neodsuzovační a přijímající každého i s jeho chybami a nedostatky? Naučit nás to mohou lidé s nevšedním darem. S mentálním postižením. Díky jim za to. Znovu jsem si plně uvědomila, že se vzájemně potřebujeme, abychom mohli být plně lidmi.“ Tato slova použila studentka

Katerzyna Krzywoń, aby popsala setkání s jedním z klientů komunity L´Arche při své praxi ve Velké Británii. Právě Philippovo jméno nesl kámen, který vložila do Sochy příběhů při slavnosti.
V příbězích se objevují drogy, bezdomovectví, domácí násilí i přítomnost smrti. Zároveň je spojuje naděje a šťastný konec, který je většinou spojen s pomocí a podporou nalezenou díky neziskovým organizacím a jejich službám. „Jsem přesvědčen, že toto setkání s lidským příběhem vede k plnému uvědomění si potřeby sociální práce a její role ve společnosti," řekl Martin Bednář, ředitel CARITAS – VOŠs Olomouc.

Eva Bělocká,
oddělení komunikace

Olomouc zaplavila povodeň. Studenti humanitární práce si vyzkoušeli svou připravenost na krizové situace

První tři únorové dny čekal studenty Sociální a humanitární práce CARITAS – Vyšší odborné školy sociální Olomouc již tradiční Blok expertů, který jim přinesl nové zkušenosti z terénu. Ve středu 1. února byla připravená simulace povodní, ve čtvrtek a pátek pak přednášky zkušených odborníků.
Ve středu 1. února se pro studenty proměnilo centrum Olomouce ve stát Malawi, který postihla ničivá povodeň. V Bezručových sadech a v prostorách CARITAS – VOŠs Olomouc na náměstí Republiky a na ulici Křížkovského si vyzkoušeli některé z úkolů humanitárních pracovníků zasahujících při nenadálých přírodních katastrofách. Postupně museli vybudovat nouzovou kancelář a zajistit funkční telekomunikační spojení pro odeslání reportu, postavit nouzová přístřeší pro obyvatele, kteří přišli o svá obydlí, zajistit dostatek vody včetně jejího čištění a také vybudovat protipovodňová opatření pro případ další krize. „Pro některé studenty je to jedinečná možnost zjistit, jak funguje například přečerpávací zařízení nebo čistička vody a zkušenosti absolventů ukazují, že v praxi to pak velice kvitují," uvedl Tomáš Rozehnal z Hasičského záchranného sboru Opava, který se školou dlouhodobě spolupracuje.
Na praktickou zkušenost navázaly ve čtvrtek 2. února dvě přednášky odborníků, kteří studentům nabídli jak teoretické ukotvení jejich poznatků, tak se s nimi podělili o své zkušenosti z praxe na misích. Programový manažer ADRA Srí Lanka Prabhook Bandaratilleke je odborníkem na oblast vody, sanitace a hygieny. Ve své přednášce představil například zkušenosti, které získal při práci po ničivém tsunami v roce 2004. Druhý expert Alpha Bah je koordinátorem nouzové telekomunikační agentury fungující pod Světovým potravinovým programem a vysvětlil studentům fungování této sítě při humanitárních krizích na celosvětové úrovni. Obě přednášky byly přenášeny do auly CARITAS – VOŠs Olomouc prostřednictvím konferenčního online hovoru.

V pátek 3. února se studenti setkali se svou předchůdkyní Lenkou Blahovou, která absolvovala vzdělávací program Sociální a humanitární práce v roce 2009. Rok působila jako projektová koordinátorka pro organizaci Člověk v tísni na Ukrajině, kde měla na starost poskytování pomoci lidem zasaženým konfliktem s Ruskem. Právě o zkušenosti především s logistikou z této mise se podělila s mladšími kolegy, kteří její vystoupení hodnotili velice pozitivně, a bylo pro ně velkým přínosem.

Eva Bělocká,
oddělení komunikace

Přivítali jsme uchazeče o studium na Dnech otevřených dveří

Jako každý školní rok, i letos jsme otevřeli dveře pro zájemce o studium sociální práce a humanitární pomoci na naší škole a to hned dvakrát. První den otevřených dveří se konal 25. listopadu 2016 a druhý pak 21. ledna 2017. Asi stovka zájemců si přišla prohlédnout prostory, nasát atmosféru školy a zeptat se na vše, co pro své rozhodování k podání přihlášky potřebují. Nejčastější dotazy se týkaly souběžného bakalářského studia, které zajišťuje Cyrilometodějská teologická fakulta Univerzity Palackého Olomouc. V praxi to znamená, že studenti po třech letech studia mohou získat kromě titulu diplomovaný specialista z VOŠ i bakalářský titul. Novinkou, na kterou byli uchazeči upozorněni, je změna v přijímacím řízení, které bude mít formu pouze ústního pohovoru. Přespolní se také podívali na koleje, které jsou součástí areálu školy na náměstí Republiky. Moc rádi jsme viděli mladé lidi motivované naučit se profesionálně pomáhat lidem v nouzi a doufáme, že se se všemi uvidíme v září ve školních lavicích.

Eva Bělocká,
oddělení komunikace

caritas. VYŠŠÍ ODBORNÁ ŠKOLA SOCIÁLNÍ OLOMOUC

PROFESNÍ VYŠŠÍ ODBORNÉ A VYSOKOŠKOLSKÉ STUDIUM

3 roky studia: tituly DiS. + Bc.

VZDĚLÁVACÍ PROGRAMY:

přihlášky do 30. dubna

Charitativní a sociální práce
- denní nebo kombinovaná forma studia
- 3 roky studia
- 776 hodin praxe v ČR i zahraničí (kombinované studium: 80 hodin/rok)
- přijímací zkoušky formou pohovoru

Sociální a humanitární práce
- denní forma studia
- 3 roky studia
- 788 hodin praxe (krátkodobá v ČR a dlouhodobá v zahraničí)
- přijímací zkoušky formou pohovoru

www.caritas-vos.cz

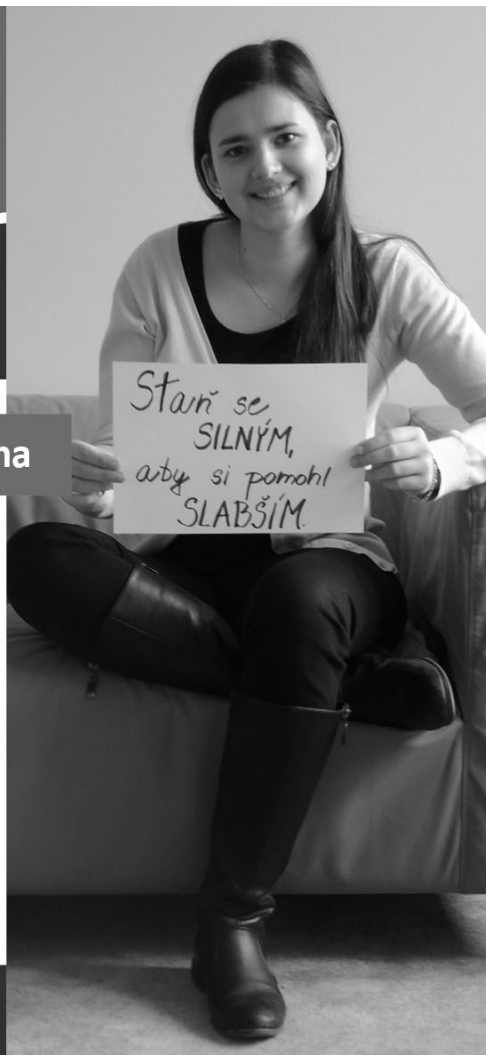

HUMANITÁRNÍ POMOC

Děti z chudých rodin na Ukrajině potěšily sbírky hraček. Uspořádali je české děti, studenti i firmy

Ukrajina - „Přeji štěstí a zdraví Vám i Vaší rodině. Také mír a pokojné nebe nad hlavou. Upřímně Vám děkuji za dárky," píše českým dárcům sedmiletá Veronička z Ternopil. Dívenka je jednou z více jak 300 ukrajinských dětí, kterým pořídili čeští dárci vánoční balíčky. V první polovině ledna jim je rozdali pracovníci Arcidiecézní charity Olomouc. Ti letos kromě balíčků přivezli navíc spoustu hraček. Sbírku pro ukrajinské děti totiž uspořádali i žáci základní školy Drahotuše, studenti ukrajinistiky Univerzity Palackého v Olomouci či firma Fonergy, dodavatel plynu a elektřiny. TĚM VŠEM PATŘÍ VELKÝ DÍK.

Letošní cesta na Ukrajinu proběhla podle plánu. Jediné, co dalo pracovníkům Charity zabrat, bylo počasí. „Celou dobu mrzlo a potýkali jsme se se sněhovými vánicemi. Když pak ale dětem předáváte dárečky a vidíte radost v jejich očích, je to krásný pocit," říká koordinátor projektů na Ukrajině Vasyl Vasyliv. Dárky rozdával dětem ze sociálně slabých rodin v Ternopilu, Kolomyji a Chmelnickém, byly mezi nimi i děti, které prchly s rodinou z východu země, kde se válčí. Další várka vánočních

balíčků a dárků zamířila do dětského domova v Bortnikách či zázemí fondu Děti v nouzi v Lopatynu, kde je potřebným předal ředitel Arcidiecézní charity Olomouc Václav Keprt. „Právě v Lopatynu se nachází nejvíce dětí, je to nejchudší místo, které podporujeme," dodává Vasyl Vasyliv.

1,5 tuny vánočních balíčků nebyl jediný dárkový náklad, který na Ukrajinu putoval. Na Arcidiecézní charitu Olomouc se obrátili další lidé, kteří se rozhodli udělat chudým dětem radost. Sedm velkých pytlů plných hraček, oblečení či aktovek se podařilo nastřádat studentům ukrajinistiky na Katedře slavistiky UP Olomouc. Další čtyři pytle plné plyšáků a knížek dodali žáci základní školy Drahotuše. Ti sbírali pro ukrajinské děti dárečky pod vánočním stromem přímo ve škole. Osm pytlů plných hraček dodala i firma Fonergy. „Chtěli jsme uspořádat materiální sbírku a adresovat ji na konkrétní místo, abychom viděli, kam přesně naše pomoc míří. Také jsme stáli o zpětnou vazbu. A to vše se podařilo naplnit při spolupráci s Charitou," sděluje za firmu Fonergy Hana Elfmarková. Do dvanáctidenní sbírky se zapojili zaměstnanci i zákazníci firmy. Dárečky přinášeli na pobočku v Uherském Hradišti. „Většina dárců přinesla plnou tašku nebo krabici hraček, což nás mile překvapilo. Dárci mysleli především na ty nejmenší děti, pořizovali tak často plyšáky. Jednatel firmy, pan Horák, tak přihodil ještě multifunkční herní stůl, který ocení také náctiletí. Zahrají si na něm stolní fotbálek, hokej, ping-pong nebo kulečník," dodává Hana Elfmarková.

Karolína Opatřilová, ACHO

Řidič Leoš: Od vánočních balíčků odháníme kamioňáky

Dechová zkouška do čepice, rozhánění kamioňáků lačnících po dárku, či dětská radost. To vše se dá zažít při převozu vánočních balíčků na Ukrajinu. Více přibližuje Leoš Mrtvý z Arcidiecézní charity Olomouc. V prosinci tam odvezl 1,5 tuny dárků.

Vánoční balíčky převážíte na Ukrajinu už víc jak 10 let. Změnilo se něco za tu dobu?

Poprvé jsme jeli s ředitelem naší Charity Václavem Keprtem malým autem. Tehdy jsme rozváželi pár balíčků do dětských domovů, postupně ale začalo dětem balit dárky víc a víc lidí. Pak už jsme museli náklad převážet velkým nákladním autem. A co se na Ukrajině nejvíc změnilo? Silnice. Třeba cesta z Užhorodu do Lvova dřív byla tankodrom, dnes už je na úrovni našich cest. Mimo větší města ale kolikrát projíždíme i desetikilometrové úseky s tak velkými dírami, že se divím, že to naše auto vydrží.

Co vše převoz vánočních balíčků obnáší?
Nejdřív s nimi musíme na celnici v Olomouci pro celní deklaraci, pak jedeme s kolegou Karlem přes Slovensko k hranicím s Ukrajinou. Na hranicích, na ukrajinské straně, strávíme noc. Celníci tam kontrolují zásilku a kolikrát se jim nezdá, že dárky už jsou zabalené. Většinou nás tedy zaplombují.

Zaplombují?
Ano, všechny dveře auta zaplombují celní uzávěrou, je to klasický drátek s plombou, která nesmí být během cesty porušena a může ji otevřít až celnice ve vnitrozemí. Ráno vyrazíme do takové celnice v Ternopilu, kde zásilku složíme a celníci ji podrobněji zkontrolují.

Je s celníky dobrá domluva?
Na Ukrajině je vše o penězích. Narážíme tak na korupci. A když řekneme, že vezeme dárky ukrajinským dětem, tedy jejich dětem, s některými to nehne a odpoví: Mým dětem to nevezete. Nezajímá je, že dárky míří do dětského domova. Na hranicích zkrátka budíme pozornost. Když otevřeme auto s více jak tři sta dárky, hned se seběhnou všichni kamioňáci a řadí se do fronty. Myslí si, že je to pro ně. My je pak musíme odhánět (úsměv).

Jste asi sehraný tým…
S Karlem máme rozdělené role. Na cestě tam vyřizuji Slováky, Ukrajince děláme společně a cestou zpět kolega zajišťuje vjezd na hranice. Obvykle tam čeká tříkilometrová kolona kamionů, my jako humanitární organizace můžeme dopředu, takže já sedím v autě a čekám, až Karel vše s celníky domluví. Až mě prozvoní na mobil, jedu rovnou na čáru.

A jak se vám cestuje? Je na Ukrajině bezpečno?
V západní oblasti, kam jezdíme, je bezpečno. Po cestě narážíme na policejní kontroly, při kterých však policisté chtějí vybrat peníze na pokutách. To jsou kolikrát humorné situace. Jednou nás třeba zastavili kvůli dechové zkoušce, jenže

neměli alkohol tester, tak nám nabídli svou čepici, abychom do ní dýchli. Když necítí alkohol, vymýšlí, co by našli za problém, aby penízky dostali. Na pokutu stačí i to, když zastavíte s velkým náklaďákem pár centimetrů za stopkou. Ty pokuty jsou malé – do padesáti korun, člověk ty peníze policistům nakonec dá, je to jejich živobytí.

Z počátku jste býval i při rozdávání dárečků, jaké to bylo?
Přijeli jsme do cíle, děti nakukovaly ze dveří a z oken, tušily, že se něco chystá… Naskládali jsme balíčky na hromadu, a pak děti zavolali. Zpívaly se koledy a rozdávaly dárky. Bylo to úžasné, ta radost dětí. Chtěl bych to ještě zažít.

Karolína Opatřilová,
ACHO

Kolomyjská Charita přijela pro inspiraci. Zajímá se o lidi bez domova a dobrovolníky

Arcidiecéze olomoucká – Jak to chodí v centru pro lidi bez domova, jak fungují služby pro zdravotně postižené a jak si udržet dobrovolníky a získat nové? Pro takovou inspiraci přijeli do České republiky partneři Arcidiecézní charity Olomouc z ukrajinské Kolomyje. Služby své Charity totiž chtějí obohatit například o ubytování pro dětské účastníky letních táborů nebo noclehárnu pro lidi bez domova. Počet lidí bez přístřeší totiž stoupá.
Problematika bezdomovectví trápí jak Česko, tak i Ukrajinu. Také proto delegace z Kolomyje navštívila nízkoprahové centrum pro lidi bez domova v Uherském Brodě. S tamními chariťáky se shodli na tom, že počet lidí bez přístřeší stoupá.
Charita Kolomyja zajišťuje lidem bez domova každý den obědy. Za den se tak díky ní nají až šedesát potřebných. „Většinou jsou to starší lidé, pak lidé zadlužení, s psychickými problémy, invalidé, nemocní či lidé, kteří se vrátili z vězení. Jsou mezi nimi i tací, které někdo připravil o domov lstí, například koupil od nich dům za příliš nízkou částku," přiblížil ředitel Charity Kolomyja Serhij Tryfjak. Podle něj je třeba v Kolomyji zřídit noclehárnu pro muže i ženy. Prostory pro tyto účely (pro zhruba dvacet osob) Charitě nabízí vedení města, ukrajinský zákon však nařizuje, že v takovém zařízení musí pracovat 6 zaměstnanců. „Na platy tolika pracovníků nejsou peníze. Věc je tedy stále v jednání," dodal Serhij Tryfjak.
Mezi lidmi bez domova jsou uprchlíci z východu Ukrajiny
Už tak složitou situaci ještě zhoršuje válečný konflikt na východě země. Tamní obyvatelé totiž před ním prchají také do západní části Ukrajiny, mnozí přebývají i v Kolomyji. I tito lidé jsou mezi potřebnými, kteří docházejí do charitní jídelny. „Situace je špatná. Vnitřně vysídlení lidé přespávají v mrazech po autobusových a vlakových zastávkách. V létě nocují venku na lavičkách," popsala situaci další pracovnice

kolomyjské Charity Oksana Melnyk. Vyhlídky na ukončení konfliktu přitom nejsou žádné.
V Uherském Brodě se ukrajinští charitní pracovníci seznámili s fungováním denního centra pro lidi bez přístřeší a noclehárny. Do denního centra Oblastní charity Uherský Brod dochází denně zhruba dvacet lidí. „Můžou si tu uvařit jídlo v kuchyňce, ohřát se, podívat se na televizi nebo si číst. Dále jim radíme, třeba s jejich sociální situací, dluhy nebo jim pomáháme s hledáním práce. K tomu mnozí z nich u nás využívají i internet," prováděla návštěvu centrem jeho vedoucí Bohumila Smutná. Podle ní si klienti můžou v centru také vyprat svoje oblečení. Tamní pracovníci navíc spolupracují s policisty či zdravotní záchrannou službou, mnohdy totiž řeší také zdravotní stav svých klientů.
Noclehárna se nachází ve stejné budově, má šestnáct lůžek. „Dvanáct jich je pro muže, čtyři pro ženy. Většinu našich klientů totiž tvoří muži. Měli jsme tu například lidi bez přístřeší až ze Slovenska, Rumunska i Ukrajiny," pokračovala Bohumila Smutná. Klientům noclehárny je k dispozici koupelna a toalety. Noclehárna ale není ubytování. Jde o krizové přespání, o čemž dává Charita vědět prostřednictvím pravidel. „Je důležité, aby se naši klienti snažili dál najít si něco stálejšího," podotkla vedoucí centra.

Dobrovolníci jsou velkými pomocníky Charity

Charitní pracovníci z Kolomyje zjišťovali v Brodě také to, jak efektivně pracovat s dobrovolníky. Poradili se s koordinátorkou dobrovolníků Janou Haluzovou, která jich má aktuálně na starosti 50. Dále už osmým rokem pořádá tábory pro děti z azylového domu a děti zaměstnanců Charity. „Kde dobrovolníky hledáte a jak je motivujete? Kolik dobrovolníků máte? Co obnáší práce s dobrovolníky?" - zajímalo nejvíce Kolomyjské.
Kolomyja má zhruba šedesát tisíc obyvatel, přičemž tamní Charitě pomáhá aktuálně 25 stálých dobrovolníků. Pracují ve všech tamních službách – domácí péče, práce s dětmi a zdravotně postiženými, jídelna pro lidi bez domova, farma či lis na ovoce. „Potřebovali bychom však těchto dobrovolníků více," dodal ředitel Charity Kolomyja. Ten plánuje také

opravu zchátralé lázeňské budovy v lesích poblíž města. Má sloužit jako zázemí pro dětské letní tábory. „Letní tábory pořádáme pro děti našich zaměstnanců, dále pro děti ze sociálně slabých rodin, které docházejí do našich služeb, nebo děti vnitřně vysídlených. Potřebujeme ale větší ubytovnu, aby se táborů mohlo účastnit dětí více," sdělil Serhij Tryfjak.
S jednotlivými službami Oblastní charity Uherský Brod seznámil ukrajinské partnery tamní ředitel Petr Houšť.
Návštěva ukrajinských partnerů Charity trvala od pondělí 6. února do pátku 10. února. Za tu dobu navštívili nejen služby Charity v Uherském Brodě, ale také denní centrum pro lidi bez přístřeší a Dům sv. Vincence pro lidi s duševním onemocněním v Olomouci nebo chráněnou dílnu pro zdravotně postižené v Zábřehu. V Arcidiecézní charitě Olomouc se radili s ředitelem Václavem Keprtem a pracovníky projektového oddělení například o tom, jak funguje síť Charit a jejich vzájemná spolupráce.

Karolína Opatřilová, ACHO

Hurá do škol. Odtud na Haiti!

Boskovicko – Beseda s promítáním, videem, kvízem a vybarvováním pirátů či vázáním pentlí do vlasů. Koncem ledna se žáci ze základních škol v Boskovicích a Doubravici nenudili. Charita jim přijela přiblížit život na Haiti, kde pomáhá už 11 let.
Boskovice, ráno. „Zahřejme se na Haiti," vyzývá školáky na začátku první ze čtyř úterních besed Klára Lőffelmannová z Arcidiecézní charity Olomouc. Za okny jsou vidět zasněžené střechy a uvnitř třídy boskovické základní školy je vedro a duní tam hurikán. Jak dokáže tato přírodní katastrofa pustošit, Klára dětem barvitě vylíčí. Pomáhala totiž Haiťanům v jejich zemi pár dní po hurikánu.
Děti se dozvídají také to, jak se žije malým Haiťanům. Že mnozí z nich nemohou chodit do školy. „Půlka Haiťanů tak neumí číst a psát," podotýká Klára. Haitské děti například v Baie de Henne, Gonaïves a v Roche a Bateau však mohou do školy docházet, a to díky českým dárcům. Ve škole navíc dostanou teplé jídlo, které je jejich jediným jídlem za celý den. Žáci tipují (někteří to hlásí s jistotou), co se na Haiti pěstuje. Dozvídají se, jakou má tato země historii a také to, že tam před několika staletími řádili piráti, kteří přepadali lodě naložené zlatem mířící do Evropy. Na Haiti byla dovezena také spousta otroků z Afriky. Smícháním jejich jazyka s francouzským jazykem pak vznikla kreolština. Tou hovoří Haiťané dosud, i když úředním jazykem zůstala francouzština. „To přesto, že se na přelomu 18. a 19. století otroci vzbouřili proti krutému zacházení kolonizátorů a Haiti se pak stalo první samostatnou černošskou republikou na světě," pokračuje humanitární pracovnice.
Děti nešetří dotazy. Ve všech třech boskovických třídách je zajímá, co že to mají ty haitské školačky ve vlasech? Jít do školy je pro malé Haiťany událost, obléknou si čistou školní uniformu a dívky vylepší své účesy barevnými pentlemi a korálky. Barva těchto korálků se vztahuje k barvě uniformy. Barva uniformy pak ke konkrétní škole.
Doubravice nad Svitavou, odpoledne.
Přejíždíme do nedaleké Doubravice. Tam nás už čekají ve družině žáci 1.–4. třídy. Na daleké Haiti se s nimi vydáváme v letadle. Jakmile přistaneme, leží nám u nohou celý tento

ostrovní stát. Má však podobu papíru, který Klára vyplňuje obrázky – pirátská vlajka, pytle se solí, počítadlo… To vše a mnohem víc se k Haiti vztahuje. „Pozor, prokletím Haiti jsou nejrůznější katastrofy. Když se přižene takový hurikán," říká Klára, uchopí papír a švihne s ním do vzduchu tak, že všechny obrázky spadnou na zem a mapa Haiti je najednou prázdná, „zničí všechno. Úrodu, příbytky, všechno. Lidem nezbyde nic. A my si zahrajeme na humanitární pracovníky a zkusíme dát tuto zemi znovu dohromady." Děti jsou bystré – obrázky vrátí přesně na ta místa, kde byla předtím. Tam jsou solná pole, támhle stojí škola a támhle mají svou skrýš piráti…

Následuje výlet po Haiti. „Nasedneme do autobusu a vydáme se na projížďku," vyzve Klára děti. Ty si sednou na židličky a před nimi se rozsvítí první barevné fotografie dokumentující život na Haiti.

Maraton besed je u konce. Zas o něco více dětí se dozvědělo o malé zemi, ukrývající se v Karibiku. Školáci mají na Haiti dokonce i památku – omalovánku piráta nebo barevnou pentli do vlasů.

Karolína Opatřilová, ACHO

Sbírka pro Haiti: prvních 38 střech kryje rodiny, školáci mají své pomůcky

Haiti - Lidé z horských vesniček v oblasti Maniche (jih Haiti) už přespávají v zastřešených domcích. Celkem 38 střech si mohli postavit díky českým dárcům, kteří přispěli do sbírky na podporu Haiti po hurikánu Matthew. Do sbírky, vyhlášené Arcidiecézní charitou Olomouc, přispěli dárci od října do prosince **1 609 156 korunami**. Jejich peníze pomáhají na jihu a severozápadě Haiti.

Palmy zlámané jako sirky, většina příbytků bez střech, některé i beze zdí. Takový obrázek viděli humanitární pracovníci Arcidiecézní charity Olomouc po příjezdu na Haiti, kde v říjnu 2016 řádil hurikán 4. stupně. Na místě tak naplánovali projekt na obnovu přístřeší a škol. „Navštívili jsme Haiťany, kterým zbyla z domku jediná místnost, některým zase hurikán odnesl střechu, a tak natáhli na zbylé stěny igelit. Většina z nich přišla ještě o své věci i o zdroj obživy. Vichr totiž zničil úrodu a také vybavení, například lodě a sítě rybářům. V takové situaci je složité odrazit se ode dna. Proto jsme se rozhodli lidem pomoci s obnovou jejich zázemí, tedy stavbou střechy," sděluje humanitární pracovnice Klára Lőffelmannová. Arcidiecézní charita Olomouc má na Haiti zkušenosti se zajišťováním plechových střech, které odolají dešťům a větším vichrům. Její nový projekt tímto způsobem nyní pomůže více jak 700 Haiťanům, které hurikán zasáhl.

Maniche – dopravu materiálu zbrzdil náročný terén

Například 38 domů je již nově zastřešených ve dvou vesnicích v horské oblasti Maniche na jihu země. Haiťané si střechy postavili sami. Situaci na místě monitoruje partnerka Arcidiecézní charity Olomouc Renee Quadros z řádu sv. Josefa. „Ve vesnicích Madanm Maren a Kay Gra hurikán odnesl spoustu střech, u některých domů boural zdi a zničil úrodu na polích. Zdejší lidé byli za pomoc z Česka vděčni a pustili se do stavby třiceti střech. U dalších osmi domků trvaly práce trochu déle, což bylo tím, že tam žijí velké rodiny se spoustou malých dětí," popisuje Renee Quadros. Zajistit materiál (plechy, dřevo a hřebíky) pro vesničku odříznutou v horách bylo náročné. Vozidlo při přepravě uvízlo v náročném terénu, sestra tak musela zařídit, aby je přijel vyprostit malý traktor. Všech 38 střech je nyní hotových.

Peníze ze sbírky pomáhaly i na severozápadě země. Podařilo se pořídit nové školní pomůcky do školy v Baie de Henne,

které po hurikánu sužovaly vydatné deště. „Vesnice byla hned dvakrát zaplavena. Než voda opadla, škola sloužila jako útočiště pro zasažené rodiny. Záplavy však zničily učebnice, sešity, uniformy, psací potřeby, pravítka a spoustu dalších věcí. Toto vybavení se nám už podařilo obnovit a děti pokračují ve studiu," sděluje Klára Lőffelmannová s tím, že mezi školáky je i 220 dětí, které studují díky projektu Charity Adopce na dálku® - Haiti.

Opravená je také střecha fary v Roche a Bateau. Do této oblasti na jihu země poputují další příspěvky, a to na opravu budovy školy, která přišla o střechu, některé zdi a také vybavení. S ostatními školáky tam dochází 19 dětí z adopce. Další peníze zaplatí stavbu střechy kostela. Na adresu Arcidiecézní charity Olomouc však míří z Haiti další žádosti o pomoc.

Děkujeme dárcům za jejich štědrost. Díky nim mají mnozí Haiťané opět svůj domov, školy a další zázemí.

Karolína Opatřilová, ACHO

Z deníku humanitárních pracovníků – Haiti

Jak je v zemi zdevastované hurikánem 4. stupně - to prožili na vlastní kůži Klára Lőffelmannová a Martin Zamazal z Arcidiecézní charity Olomouc (ACHO). Vydali se na hurikánem nejvíce zasažený jih, kde většina lidí přišla o obydlí i obživu. Na severozápadě uspořádali zdravotní prohlídky. Mise Kláry a Martina trvala do 11. listopadu. Více se dočtete v pokračování jejich zápisků z terénu…

Sobota 29. října

Baie de Henne - Uspořádali jsme schůzku pro rodiče dětí, které jsou zapojené do Adopce na dálku. Povídáme si o aktuální situaci v Baie de Henne, z ‚publika' na nás padají nejrůznější otázky, rodiče nám také děkují za spolupráci.

neděle 30. října

Mole St. Nicolas - Nedělní mše svatá v Baie de Henne. Poté, ještě před polednem, odjíždíme do Mole St. Nicolas via Bombardopolis, které leží na severozápadním pobřeží ostrova. Cesta je plná kamení, do toho prší, takže dorazíme do cíle

až k večeru. I zde, v Mole St. Nicolas, studují někteří z žáků Adopce na dálku. Předáváme jim vzkazy a balíčky od sponzorů z Česka. Večer se vydáváme na prohlídku oblastí při pobřeží, které byly zasaženy hurikánem Matthew. Provází nás asistent místního kněze. Mnoho domů je úplně srovnáno se zemí, některým chybí střecha a jiné zcela zničily popadané stromy a palmy. Situace pro místní obyvatele není jednoduchá. Hurikán v celé této oblasti zničil přes 50 obydlí. Druhý den ráno se vracíme do Gonaïves, je to celodenní cesta.

Pondělí 1. listopadu - úterý 2. listopadu

Gonaïves, Port au Prince -V tyto dny jsou na Haiti státní svátky. Scházíme se se studenty v Gonaïves a Port au Prince, kteří se nedostavili na předchozí schůzky. Také usilovně pracujeme na projektu pomoci obětem zasaženým hurikánem.

Čtvrtek 3. listopadu

Port au Prince, Fondwa - Opět jsme v hlavním městě. Je třeba dokončit práci, kterou jsme na Haiti začali. Ještě před naším odletem nás kontaktovala haitská nezisková organizace APF (The Association of the Peasants of Fondwa), která se věnuje rozvoji místních komunit. Ve čtvrtek tedy přijímáme pozvání do jejich komunity ve vesnici Fondwa, která leží na půli cesty mezi Port au Prince a Jacmelem, na jihu Haiti. Celou oblastí nás provází zdejší zvěrolékař haitského původu a představuje nám jednotlivé aktivity komunity. APF v této oblasti začala působit od roku 1993. Od té doby zde vybudovala základní školu, která má přes 500 žáků, univerzitu pro 70 studentů, sirotčinec, malou kliniku, veterinární stanici, kulturní centrum, kantýnu pro školáky a zaměstnance a dokonce i místní rádiovou stanici, která slouží jako hlavní informační kanál pro místní obyvatele. Mnoho práce zde zastávají sestry z kongregace Sv. Antonína. Komunita se snaží být nezávislá. Lidé se živí zejména zemědělstvím a ruční výrobou suvenýrů, které následně prodávají. APF realizuje vzdělávací kurzy pro zemědělce a také kurzy šití, vaření a floristiky.

Pátek 4. listopadu

Port au Prince - Navštívíme kancelář APF v Port au Prince, kde nám veškerou aktivitu organizace ještě více přiblíží tamní manažerka. Potkáme se zde také s kolegyní z Caritas Italiana, která s APF spolupracuje na projektu nové kliniky ve Fondwě. Řešíme i koordinaci pomoci po hurikánu Matthew. Caritas Italiana směřuje svoji pomoc zejména přes Caritas Haiti a dále participuje na projektech drobných místních komunit a organizací.

Střechy domů a obnova škol pro víc jak 710 lidí

Arcidiecézní charita Olomouc vypracovala projekt „Střechy a školy pro oběti hurikánu Matthew“, který se zaměřuje na rekonstrukci přístřeší konkrétních rodin z nejvíce postiženého jihu a na obnovu škol v partnerských vesnicích Roche a Bateau (jih) a v Baie de Henne (severozápad). Prvních deset domků bude opraveno v horské vesnici Maniche na jihu, severozápadně od Les Cayes. Zde jsme již v přípravné fázi, k realizaci by mělo dojít v průběhu následujících dvou týdnů. Charita zajistí peníze na nákup stavebního materiálu, případně transportu, vklad rodin (především mužů) je zajištění práce. Po Maniche se pustíme do oprav dalších domků, žádosti o pomoc evidujeme z Coteaux, Roche a Bateau (jih), Baie de Henne, Ti Riviere, Bombardopolis, Mole St. Nicolas (seve-

rozápad). Celkový počet příjemců pomoci v tomto projektu je více jak 710 osob. Vzhledem k velikosti a míře zasažení je možné pomoci ještě více lidem. To však závisí i na finančních prostředcích, které čeští dárci na pomoc Haiti věnují. Právě jim patří velký dík za to, že konkrétní rodiny budou mít střechu nad hlavou a žáci opět budou chodit do opravených a vybavených škol. Dárci totiž přispěli na rychlé odstranění následků hurikánu Matthew. **Děkujeme. Merci beaucoup!**

Pondělí 7. listopadu

Gonaïves - Jsme opět v Gonaïves. Abychom zajistili ambulantní ošetření čtrnáctileté dívky z Petit Anse, u které jsme během zdravotnického týdne v Baie de Henne objevili špatně zašitou ránu na pravé paži. Rána byla otevřená a mokvala. Dnes na nás čeká milé překvapení - léky, které jsme dívce před deseti dny naordinovali, začaly působit a rána se zacelila. Není tedy potřeba dalšího lékařského zákroku v nemocnici, stačí ošetření v ambulanci našeho partnera, sester Sv. Josefa. Ty dívku znovu ošetřily a daly jí potřebné medikamenty pro další léčbu.

Úterý 8. - středa 9. listopadu

Gonaïves - Vracíme se do školy Emmaus St. Joseph, kde pořizujeme poslední fotografie a obrázky pro české sponzory. Žáci se nám ještě stihnou pochlubit výsledky svých prvních zkoušek v tomto školním roce (během školního roku zde žáci musí splnit vždy 4 zkoušky). Máme radost z jejich úspěchů.

V plném proudu je příprava na pomoc lidem po hurikánu Matthew, do které se zapojí i naši dlouhodobí partneři – farnost Baie de Henne, obláti v Roche a Bateau a sestry sv. Josefa v Gonaïves. V horské vesnici Maniche na jihu Haiti, kde budeme opravovat prvních 10 domků, se místní komunita připravuje na výběr rodin, zároveň probíhá zajištění nákupu potřebného stavebního materiálu, který bude do vesnice dopraven z Les Cayes. V druhé půli listopadu se uskuteční první závoz a předání materiálu na opravu potřebným rodinám. Ve stejném období budeme pomáhat i školám, které byly zasaženy hurikánem – jedná se o školu St. Joseph de Rosier v Roche a Bateau a St. Maria Goretti v Baie de Henne. Za Arcidiecézní charitu Olomouc děkujeme, že můžeme díky vám být přímo na místě a zprostředkovat vaši pomoc. Naše poslední dny na horkém Haiti se chýlí ke konci...

Pátek 11. listopadu

Porucha letadla

Portoriko - Včera jsme si sbalili věci a vyrazili z Haiti směr Miami. Tam jsme měli přestoupit a vydat se do Londýna. O kousek blíž domovu. Zvrat. Kvůli poruše letadla musíme přistát v Portoriku. Všechny návazné lety Londýn, Vídeň **zrušeny. Předpokládaný přílet do Česka je až v sobotu.**

Sobota 12. listopadu

Jsme zpátky doma. Cestou z vídeňského letiště děláme naživo telefonický rozhovor s Českým rozhlasem. Je zima...

(MaK)

Informace Arcidiecézní charity Olomouc, leden - únor 2017 (jen pro vnitřní potřebu)
Kontakt: ACHO, Křížkovského 6, 779 00 Olomouc, tel.: 581 115 216, e-mail: pirnik1@gmail.com
Grafická úprava a sazba: Exa Print Design, s. r. o., Uzávěrka tohoto čísla 15. 2. 2017.
Uzávěrka příštího čísla 15. 3. 2017